

திராவிடநாடு

மார்ச் 4

சுந்தாயம் 17-3-1946

பக்கம் 48

எங்கள் குற்றத்தை, நாங்களே சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம்

கைவல்யம்

வாசிப்பவர்களே! படித்தவர்களே! பட்டதாரிகளே! பண்டிதர்களே! சுயமரியாதைச் சங்கமும், திராவிடர் கழகமும் சொல்லுவதைச் சற்று ஆலோசித்துப் பாருங்கள். எண்ணத்தால் உண்டாகும் கோபத்தையும், அவட்சியத்தையும் சிறுத்தி ஆலோசித்துப் பார்க்கும் அறிவால் தப்பு, சரி என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

தேசியவாதிகளும், இராச்சியாதிக்காவாதிகளும், சமயவாதிகளும் தங்களுக்கென்று என்ன உரிமை கொண்டாடுகிறார்களோ அதே உரிமையையே எல்லாமக் களுக்கும் வழங்குங்கள் என்றே சொல்லுகிறோம். சமய வாதிகள் தங்கள் சமயம் என்னும் கப்பலை வைதிகம் என்னும் துறைமுகத்தில் கட்டிப் போட்டு வெயிலிலே உலர்ந்து போகாமாறு விட்டுவைக்கிறார்கள், பழைய கொள்கைகளாகிய பாய்மாத் தின்மீது பழைய அபிப்பிராயங்களாகிய கப்பற்பாய் அடிபட்டு அவற்றும் சத்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதிலே திருப்தியடைகிறார்கள். கப்பலின் இணைப்புகளும் மேல்பாகங்களும் வெயிலிற்காய்ந்து சந்து விடுவதைக்கண்டு சந்தேகம் கொள்கிறார்கள். இவைகளைத்தான் நாங்கள் கூடாதென்கிறோம். அவைகளெல்லாம் நமது ஆண்மையை அடக்கி அறிவை அழித்து விட்டன. அந்தச்சுமை நம்மை முன்னேபோகவொட்டாமல் பின்னே இழுக்கிறது. சென்ற காலப் புழுதியும் சரகும் புதிய உதயத்தை மறைக்கின்றன. அந்த உபயோகமற்றச் சுமையைக் கூசாமல் விட்டு எறிந்துவிடவேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறோம். நாம் எதையும் ஆலோசித்துப் பார்ப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் விதார்ப் பின்பற்றிக் கொண்டிருப்பவர்களாகவோ, மற்றவர்கள் எதிரில் ஊர்ந்து செல்லுகிறவர்களாகவோ, கெஞ்சுவவர்களாகவோ இருக்கக்கூடாது. தேவலோகத்தில் எல்லையற்ற பரம்பொருள் என்று சொல்லும் கடவுள் ஒருவர் இயற்கையாகவோ, சக்தியாகவோ இருப்பாரால் அவர்கோழிகளின் கும்பிடுதலையும், வஞ்சகர்களின் வழிபாட்டையும், பொருள் பறிக்கும் புரோகிதரின் மந்திரத்திற்குள்ளும், ஏழைகளை வாட்டி வைதகக்கும் பணக்காரர்களின் பிரார்த்தனையையும் ஏற்றுத்திருப்பி யடையவேமாட்டார். காற்று, நெருப்பு, தண்ணீர், மண், வான் முதலிய பஞ்சபூதங்கள் எந்தமனிதனையும் கொண்டாடுவதில்லை. பஞ்ச பூதங்களுக்கு மேலான கடவுளும் எந்தமனிதனையும் கௌரவப்படுத்துவதில்லை.

மகாத்மாக்கள் என்பவர்களெல்லாம் அவரவர்கள் கூட்டத்திற்குத்

தக்கபடியும், தங்கள் காரியங்கள் அனுசுலமாவதற்கு ஏற்றபடியும் வேஷப்போட்டு விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ளும் வேஷதாரிகளே யாவார்கள். மொட்டை ஆண்டி, கோவண ஆண்டி, சடையாண்டி, புல்தோல் அணிந்திருப்பார், பிச்சை எடுப்பார், காலி போட்டிருப்பார், கந்தை கட்டியிருப்பார், பூணூல் போட்டிருப்பார் என்று கடவுள் தன்மை நமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே பக்தர்களும் மகாத்மாக்களும் இருப்பார்கள் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எனவே மகாத்மா

கும் பூசார்க்கும் கூட்டம் கூடாமலா இருக்கிறது?

சங்கராச்சாரி, இராமானுஜாச்சாரி, மாத்வாச்சாரி, ஜீகண்டசிவாச்சாரி, சைவசமய ஆச்சாரிகள் முதலிய எல்லா ஆச்சாரிகளும் மகாத்மாக்கள் என்றும் திக்கப்பட்டவர்கள்தான். அவரவர்கள் ஏற்பாட்டிற்குத் தகுந்தபடி வேஷமும் இருந்தது. புகழ்பெற்றபத்திலும் தத்துவவிசாரணையிலும் உயர்ந்தவர்களென்றாலும் கடவுள் கிஷயத்திலும், ஆத்மவிஷயத்திலும் சமுதாயத்திலும் ஒருவர் சொன்னபடி

சொல்லிக்கொள்ளலாம். அப்பொழுதும் அவர்கள் பிராமண கற்பனையிசையம் பண்ண வேண்டும். ஆகாயத்தில் கோட்டை இருக்குமாய் படிக்கப்பட்டபடி அதில் செத்திப் இருப்பதாக நினைத்தும் பண்ணுகிறார்களே என்ற பாரவதேட்டுவிட்டால், கொடும்பட்டியால் கொன்றுவிடுவார்கள். இது நமது நம்மசான்றிதழ் என்ற தெய்வத்தால் சொல்லப்பட்ட வேதசட்ட ஒழுங்கின் முறை. இதைப் போலவே முன் கிறித்துவ ஆச்சாரி பீடத்தின், வக்கீபக்களை ஆட்சேபித்தவர்களையும் கொடுமைப்பாடிக் கொள்ளுங்கள். இந்த உலகம் எவ்வளவோ துன்பத்தை அனுபவித்திருக்கிறது. நமது மூதாதைகள் எவ்வளவுகாலம் அடிமைகளாக இருந்தார்கள்! அச்சிங்களத்தின் அடியிலும், ஆச்சாரியின் தண்டனின் புழுதியிலும் எப்படித் துன்பத்தையும் பணித்தும் கிடந்தவர்கள்! தங்கள் தங்களை எப்படி இழிப்பதற்கொண்டார்கள்! அநீதரீதியிலும் வேஷமும் தரித்த மூடகம்பிக்கையின் சக்திதான் தன் அவர்கள் எப்படித் தங்களைத் தாழ்த்தித்திக் கொண்டார்கள்! இவையெல்லாம் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டியன. இப்பொழுதிருக்கும் நிலையையும் மூடகம்பிக்கையையும், பார்ப்பனனிடம் மோட்சவாசனாவி இருப்பதையும், சென்றதில் என்ற படம் போட்டுப் பத்திரிகையில் எழுதும் ஆச்சாரி ஜாதியின் என்னப்போக்கையும் ஆலோசித்துப்பாருங்கள். எம் பார்ப்பனர்களைக் குற்றம் சொல்வதென்கிறீர்களோ எந்த குறைபாடு பவர்கள், கூத்தொன்றிருக்கட்டும். எம் என் கூத்தொன்றென்பதை அவர்களும் மிளகில் அரிவார்கள்.

பார்ப்பனர்கள் எல்லாபெரும் குத்திரங்கள் எங்கிருக்க. வேதம்பிரதிபலி குத்திரங்கள் குத் பார்ப்பன தாமிரம், கிண்து வாங்கப்பட்டவன் தவன்புனிசெய்வான், அடிமை என்றெல்லாம் அர்த்தம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விவ இவர்களை கிண்து கிண்புத்தியுடையவன், மடையன் என்ற எழுதியிருக்கிறது. இவ்விவ புராணங்களில் ஆச்சாரியினராவன், ஒழுக்கமில்லாதவன், எட்டாதபுதிப்பவன் என்ற எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சமய வாய்க்காலில் டேத்திப் பட்டிடுகிறார். நிருவாயத்தின் நன் பானிதேவியர் பாடின இடத்தில் பார்ப்பன கிதவான் பாட உதந்த தற்குக்காரனம் என்ன பக்தி காரன் தன்னை எதிர்த்து கிண்து பட்டவனை எல்லாமிடத்திலும்

அடுத்த பக்கம் பக்கம்

அவர்கள் படும் அல்லல்

முருகனும், கணபதியும்:-

(பிரமண நோக்கி) அண்ட சரா சரங்கனையும் படைத்த பிரம்ம தேவரே! யானை முகத்தையும் ஆறு முகத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு நாங்கள் படும்பாடு உமக்குத் தெரியாதா? ஏன் இந்தச் சிரமம் எமக்கு?

பிரமதேவன்:-

மைந்தர்கள்! உங்களுக்குத்தானே அந்தக் கண்டம்? என்னப்பாருங்கள், நான்கு தலைகளும், எட்டுக் கைகளும் தானுந்தான்.....

என்ன செய்வது. எல்லாம் தலை எழுத்தப்பா, தலை எழுத்து!

கள் என்பவர்களும் அத்தகைய வேஷங்களைப் போட்டுக்கொள்ள அவசியம் ஏற்படுகிறது. பண்டிதர்களால் சொல்லக்கேட்டவர்களும், அவர்கள் எழுதிய புத்தகங்களைப் படித்தவர்களும், அவர் சொல்லக் கேட்டு, இவர் சொல்லக்கேட்டு என்று கேட்டமக்களெல்லாம்கூட்டம் கூடுவதும், பக்திசெலுத்துவதும், பாதத்தில் விழுவதும், பணம் கொட்டிக்கொடுப்பதும் ஆச்சரியமல்ல. ஊதிக்கொடுக்கும் மந்தா ஊக்கும் உண்டை கொடுக்கும் பாதேசிக்கும், பின்னாலும் கொடுக்க

இன்னொருவர் சொல்லிவிட்டால் பார் சொன்னதா சரி, பார் சொன்னதவறு என்று அவர்களோடு தெரியாது. ஆகாயத்தில் கோட்டை இருந்ததாக எல்லாரும் கற்பித்திக்கொண்டு அதன் செத்திரத்தில் திக்கம் பண்ணினார்கள். அவர்களெல்லாம் பிராமணஜாதி ஆச்சாரி களானதில் மற்ற ஜாதிகளுக்கு உரிமையி்லை. மற்ற ஜாதிகளில் மகாத்மாவென்கிறபோக்பதைக்கு பிராமணர்களைத் தோளில் தாக்கி ஊர்கற்றிலும் ஈயாளியெனும் மகாத்மாவென்ற தன்மட்டிலும்

வந்துடுத்தே, சோதனை காலம்!

சேலத்தில் இரட்டை அவதாரம்!

—(குகு)—

இரயில் வண்டி விழுந்ததற்குக் காரணமென்ன?

இரயில்பாதைவளைந்துள்ள இடத்தில் டைவர் மெதுவாக ஓட்டாமல் இருந்திருக்கலாம்.

ஆனால் இரயில் விழுந்திருக்கும் இடத்தில் வெகு தொலைவுக்கு இரயில் பாதை நேராகத்தானே இருக்கிறதா?

அப்படியானால் எவனேனும் இரயில்பாதையைப் பெயர்த்திருக்கலாமோ?

ஆராம்! அதுதான். இரயில்பாதை விலுள்ள குறுக்குக்கம்பிகள் அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன. தண்டவாளம் சூட்டங்கண்டு எஞ்சின் கீழே இறங்கி வெகுதூரத்திற்குப் போய் விட்டதனால் இரயில் கவிழ்ந்தது.

இதுதான் இரயில் சிப்தைப்பற்றி கடைபெற்ற விசாரணையின் முடிவு.

ஆனால் தண்டவாளத்தைப் பெயர்த்தவன் மட்டும் அகப்படவில்லை, போலீசார் புலன் விசாரித்துவருகின்றனர். அவன் மட்டும் அகப்படுவானேயானால்.....?

* * *

"குழந்தைக்கு இப்போதுவயிற்று வலி போய்விட்டதா?"

"வயிற்று வலியா? குழந்தையே போய்விட்டதே! ஐயயோ! என்ன செய்வேன்?"

'அட பாவமே! குழந்தை செத்தபோச்சு! வயிற்று வலி தேவலைப்போச்சுன்னு சொல்லி, வேண்டுகையை நிறைவேத்துவதற்குத் திருப்பதிக்கு அழைச்சு கிட்டுப் போனியே! எப்போவந்தே?"

"அந்தக் கண்ணுவியை ஏன்கேட்கிறேயப்பா? ஏழுமலையானுக்கு மொட்டையடிச்சுட்டுக் கீழி வந்ததுமே ரெண்டுதரம் பேதியாச்சு! அவ்வளவுதான்டா! ஒரே புள்ளை! போய்ட்டாண்டா! வாயிலே மண்ணைப்போட்டுகிட்டு வந்துதொலைஞ்சேண்டா!"

"திருப்பதியிலே காலாண்ணு பேசிக்கிட்டாங்கனே, நீ போகலாமா அந்தமாதிரி சமயத்திலே?"

தோத வினையெல்லாம் தீர்த்து வைப்பான் கோவிந்தன் என்பதை நம்பித் தன் ஒரே பிள்ளைக்கு முடிபெடுக்கப்போனவன் அங்கே காலா இருப்பதை அறியாமல் பிள்ளையைப் பறிகொடுத்த விஷயம் இது.

திருப்பதியில் முனிசிபல் ஹெல்த் ஆபீசர் (சுகாதார உத்யோகஸ்தர்) உண்டு. ஏழுமலையானுக்கும் ஹெல்த் ஆபீசருக்கும் ஜனங்கள் உயிரின் மீது கூட்டுப் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரே ஒரு சிறு விஷயத்தில்தான் வேற்றுமை. ஏழுமலையான் தவறானால் (அவனு கவறுவானா?) அவனை நேர் விசாரணைசெய்ய எந்த நாதியும் இல்லை. அவன் 'அநாதியல்லவா? ஆனால் ஹெல்த் ஆபீசர் நிறைமை சிக்கலானது. 'காலாசில் இத்தனை பேர் சாகுபடியாக ஏன் விட்டாய்?' 'பிள்ளைப் பரவுவதை உடனே ஏன் தடுக்கவில்லை?' 'உடனே சமாதானம் தேவை,' என்று மேல் உத்தேசமாகத்தரிமிருந்து கேள்வி வரும்.

* * *

சென்னை மாகாணத்தில் பஞ்சம் ஏற்படுமோ என்ற பயங்கர நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குக் காரணம் என்ன? என்ற கேள்விக்கு எல்லோரும் ஒரே பதிலைத்தான் கூறுகிறார்கள்.

"மழை இல்லை; அதனால் ஆறு, ஏரி, குளங்களில் தண்ணீர் இல்லை."

சரி; அடுத்த கேள்வி. மழை ஏன் பெய்யவில்லை?

"மேகங்கள் இல்லாததால் மழை பெய்யவில்லை."

"அதுதான் புரிகிறதே! அட அசுடே! மேகங்கள் ஏன் திரைவில்லை என்றுதானே கேட்கிறேன்?"

இந்தக்கேள்விக்குப் பதில் கூறக் கூடியவர்கள் எவருமேயில்லை. எங்கே இல்லை? எந்த நாட்டிலுமில்லை. ஆனால் இந்த நாட்டில்—இதோ பதில். எந்தக்கேள்விக்கும் பதில் சொல்லுமே எங்கள் இந்தியா!

"மேகங்கள் திரளாததற்குக் காரணம் யாக்கங்கள் செய்யாததே."

"பிரம்மணர்கள் காலா காலங்களில் காயத்திரி ஜெபம் செய்து வருகிறார்களா?"

"ஆஹா! அதற்கென்ன சந்தேகம்! எக்ஷா பிராந்தியம் எருமை நாக்குணறுகாயும் சாப்பிடும்கூட! பாய்யர் முதல் வைத்திய வாதாஜ அய்யங்கார்வரையில் எல்லாப் பிராமணேத்தமர்களும் காயத்திரி—சத்தியா வந்தனம் தவறாமல் செய்து தான் வருகிறார்கள்."

நமது கடவுள்களுக்கு அபிஷேகம்—வைத்திய—அர்ச்சுனதிகள் சரிவர நடக்கின்றனவா? ஆஹா! அகிலென்னகுறையு? குப்பனுக்குக் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் கும்பேஸ்வர ஸ்வாமிக்கு இளநீர் அபிஷேகமல்லவா நடைபெறுகிறது!

சரி! இதோ கிடக்கும் வேதபுத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்ப்போம். ஏன்? 'கிட்டுக்கொடுப்பினைவேதம் படிக்க வேண்டும்' என்கிறாரே பூர்வான் ஆச்சாரியார்! ஆகையால் மழைபெய்வதற்குக்கூட மார்க்கமிருக்குமே அதில். ஆம்! இதோ! இந்த ஸ்லோகம்! "பிரம்மணேத்தமர்கள் வருணஜபம் செய்தால் மாதம் மும்மாரி பெய்யும்!"

* * *

இரயில்கவிழ்ந்ததற்குக்காரணம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. ஆனால் குற்றவாளி அகப்படவில்லை. குழந்தை இறந்ததற்குக்காரணம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது; ஆனால் குற்றவாளி—பார்—ஏழுமலையானு, ஹெல்த் ஆபீசரை—என்பதில் சந்தேகப்பெறத்திருக்கிறது. மழைபெய்யவில்லை; ஆனால் குற்றவாளிகள் யார் யார் என்பது கிடைக்கவில்லை. ஆகாரம் என்ன? கேவலம் மனுஷ்யனும் மூதப்பட்ட எந்தச்சட்டப்பூஸ்தகமும் அல்ல. சாக்ஷாத் எம்பெருமானு வேபே சொல்லப்பட்ட (கல்வாலின்கீழிருந்து, கால்வருக்கு—நீனை விருக்கட்டும்!) வேதமே ஆகாரம்.

இதுவரையில் வருணஜபம் செய்யத்தவறினார்களா நமது பிராமணேத்தமர்கள் என்பது மாண்டு போனபிரச்சனை. அதைப்பற்றிவின் அபவாதம் வேண்டாம்! இன்னும் 5, 6 மாதத்திற்குள் மாதம் மும்மாரிபெய்யச் செய்யமுடியுமா?

பிராமண சகோதரர்களே! உங்களுக்கு எதிர்பாராதபடி ஒருசோதனைகாலம் வந்துவிட்டது. தொத்து நோய் பரவும்போதுதானே டாக்

டர்களின் திறமைக்குச் சோதனை காலம்! கலகமும் குழப்பமும் குறுகும்போதுதானே, போலீசுக்கும் இராணுவத்திற்குச் சோதனைகாலம். போர் ஏற்படும்தோதுதானே வீரர்களுக்குச் சோதனைகாலம்?

சென்றவாரம் சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் சேலத்தில் பிரம்மண மகாநாடு கூட்டினார்கள். பிரம்மண சமுதாயத்தை அசுரர்களிடமிருந்து மீட்பதற்காகவே அவதரித்துச் செங்கோல் நடத்திவரும் ஸ்ரீ சி. பி. இராமனே இம்மகாநாட்டிற்குத் தலைவர் என்றால் "பிரம்மணர்களுக்குப் புதிய சகாப்தம் ஆரம்பம்" என்பதைச் சொல்லவாவேண்டும்.

அந்த மகாநாட்டில் பேசப்பட்ட விஷயங்கள் எவ்வளவோ இருந்திருக்கும். உத்தியோகம், படிப்பு, வியாபாரம், ஆகிய துறைகளில் வேத விற்பனனர்களின் தேர்ந்தெடுத்த வேளாண் நிகழ்ச்சும் வழிநடைப்பற்றி ஆலோசிப்பப்பட்டிருக்கும்! பேஷாகச்செய்யப்பட்டும். ஆனால் வருணஜபம் விஷயமும் நினைவிற்குத்தோ என்னவே!

சேலத்தில் கிருஷ்ணனார் இராமனார் ஒன்றுகூடிப்பேசினார்களாம்! தேவர்களைக்காப்பாற்ற ஒரு அவதாரமே போதுமே (புராணப்படி) என்று கேட்காதீர்கள்.

"காலதேசவர்த்தமானத்தை உத்தேசித்து" மலைமீதெல்லாம் இரயில் வண்டித்தொடருக்கு இரண்டுஞ்சின்கள் பூட்டுவதுபோலச் சேலத்தில் இரண்டு அவதாரங்களுக்குச் சேர்த்துே சின!

ஆகையால் பஞ்சம் பறக்கும் வழியைக்காணவேண்டும்! மழை வேண்டும்! பயிர் பச்சை வளர வேண்டும்!

முதல் தீர்மானம் இப்படி இருந்திருக்குமா?

"தென்னாட்டில் மழையில்லாத காரணத்தினால் பஞ்சம் ஏற்படும் நிலைமை உண்டாகியிருப்பதால், பிரம்மணர்களாகிய நாம் இதுவரையில் வருணஜபம் செய்யாதிருந்தது மன்னிக்கமுடியாத தவறு என்ற முடிவு மக்களிடையே பரவி விட்டிருப்பதால், நம்மீது மேலும் பழிபாவம் ஏற்படாதிருக்குமாறு, இன்று முதல் ஒரு மாதத்திற்குள் வருணஜபம் செய்து, இன்னும் 5, 6 மாதங்களுக்காவது மாதம் மும்மாரி பெய்யுமாறு செய்ய வேண்டுமென்று இம்மகாநாடு தீர்மானிக்கிறது."

சரி, தவறிலுல்; அதாவது வருணஜபம் செய்யத்தவறினால், வேத—சாஸ்திரங்களை என்ன செய்ய வேண்டும்? பிராமணர்கள் தங்களை என்ன செய்துகொள்ளவேண்டும்? ஒருவேளை வருணஜபம் செய்து மழைபெய்யாதுபோய்விட்டால்?

பொதுமக்களே! தீர்ப்பளியுங்கள்! சிக்கலான கேள்விகள்!

விளம்பரம்

உயர்தரக் கல்வா கத்திரிகள், குறைந்த விலையில் கிடைக்கும். எங்கு எஜன்குகள் தேவை.

தேவைக்கு எழுதவும்:—

S. பகபதி பிள்ளை,
குரும்பத்தெரு, கநூர்.
(S. I. Ry.)

எங்கள் குற்றத்தை

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

டம்போல் நடக்கிறார்கள். அதில் குற்றமோ, வர்ணச்சிரமமோ, சிஷ்டாச்சாரமோ, இல்லை. திருவையாறு ஆஸ்ட்லில் பார்ப்பனப்பையன்களும் மற்றப் பிள்ளைகளும் ஒன்றாகச் சாப்பிட்டால் வர்ணச்சிரமமும் சிஷ்டாச்சாரமும் கெட்டுவிடுமென்று சங்கராச்சாரியிலிருந்து ஆணையிள் சீனிவாசசாஸ்திரி வரையிலும் சொல்லுகிறார்களே! ஆதிசங்கராச்சாரியார் விதவையின் மகன் என்று அவருடைய பழையசரித்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறது. இவர் சமபந்தி போசனம் வர்ணச்சிரமத்திற்கு விரோதம் என்கிறார். விதவையின் மகன் எந்த வர்ணச்சிரமத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று கேட்டால் அதில் பார்ப்பனர்களைச் சொல்லும் குற்றம் என்ன? பல ஊர்கற்றி, பல ஜாதிபுடன் பலதை உண்டு இனியும் பார்ப்பனனாகவே யிருக்கும் சீனிவாசசாஸ்திரியை, திருவையாறு ஆஸ்ட்லில் சமபந்தி போசனம் பார்ப்பன ஜாதியைப் படி அய்யா தள்ளிவிடும் என்று கேட்டால், இதில் பார்ப்பனர்களைத் திட்டுவதென்ன? கும்பகோணம் காலேஜில் பார்ப்பனப்பையன்கள் குடிக்கும் தண்ணீர்ப் பாணியில் பார்ப்பனரல்லாத பையன் தண்ணீர் மொண்டு குடித்ததற்குப் பெரிய உபாத்தியாயர் ஒருருபாய் அபராதப்போட்டார். ஐயா! பார்ப்பன உபாத்தியாயரே! பார்ப்பனப்பையன்கள் பற்பல தேசங்களில் படிக்கிறார்கள். அங்கே பார்ப்பன பையன்களுக்கு என்று தனியாகத் தண்ணீர்ப்பாணியில்லை. எல்லாம் ஒரே எச்சில் பாணைதான். சோடா, சாராயம், சூப்பு தாழ்ந்த ஜாதிக்காரர்களின் பாணைதானே உண்டாக்குகிறது? அதைக் குடித்தவர்களையும், குடிக்கிறவர்களையும், பார்ப்பன ஜாதி உதறித்தன்னியா விட்டது? ஐயா உபாத்தியாயரே! நீங்கள் உங்கள் இடத்தைவிட்டு அன்னிய இடத்தைப்பிடித்ததினால் பிஷ்டன் ஆனீர்கள். மிலேச்ச பாஷையைப் படித்ததினால் சண்டாளன் ஆனீர்கள் என்று உங்கள் வேதஸ்மிருதிகள் சொல்லுகின்றன என்று நாங்கள் சொல்வது அவர்களைத் திட்டுவதா? புத்தியில்லாதவன், மடையன், மூரையிலலாதவன் என்று காட்டுவதற்காகச் சின்னத்தலை பெரிய உடம்பாகப் பத்திரிகையில் பட்டப்போட்டுப்பரப்பினார்களே. அப்பொழுதும் நாங்கள் என்ன சொன்னோம்? எங்கனையேதான் குற்றம் சொல்லிக் கொண்டோம். ஆலோசனையற்ற சின்னத்தலையை உடையவர்களே! உங்கள் லௌகிக வாழ்க்கையின் உயர்வுக்குப் பார்ப்பனன் மந்திரமும், உங்கள் மாணத்திற்குப்பின் நீங்கள் இருப்பதாக நினைக்கும் மோட்ச நாகப்பட்டணங்களின் அதிகாரமும், உங்கள் முன்னோர்களோடும் மோட்சவாசல் சாகியும் பார்ப்பனரிடம் இல்லையப்பா! அந்த ஏமாற்றை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளுகிறவரையிலும் சின்னத்தலை, சின்னத்தலையான் என்று சொன்னோம். எட்டிலிருக்கிறதே என்று சொல்லுகிறார்களே என்றால்,

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

ராஜம் விலாஸ்

நகத்தி ஜவுளிகள்

கல் புடவைகள்

உயர்தர ரகங்கள்!

உத்தரவாத ஜிரிகை!!

80, 100 ரூ. நூல்களால் தயாரிக்கப்பட்டவை!

ஒருகுறை விஜயம் செய்யுங்கள்

ராஜம் விலாஸ்,

சின்ன லௌராஷ்டிரா தெரு, உறையூர் P.O. திருச்சி.

சீக்கியர் தனிநாடு கேட்கின்றனர்

“இந்தியா” என்ற மயக்கமொழியை, அரசியல் அமைப்புக்கான வழியாகக் கொள்ள மறுத்து, திராவிடர், முதலில், தனிநாடு கேட்டனர்.

திராவிடர் தனி இனம்; தனிநாடு தேவை; தனியாட்சி தேவை; என்று கேட்டனர். மற்றவர் என்னி நகையாடினர் — இன்றும் “வேண்டாம் இந்த யோசனை” என்று போதனைபுரிகின்றனர்

இஸ்லாமியர், பாகிஸ்தான், கேட்டனர். பஞ்சமாபாதகத்திலும் மிஞ்சியது இக் கோரிக்கை, என்று கண்டித்தனர். இன்றும் கண்டித்தே வருகின்றனர்.

“எல்லோரும் இந்தியரே—சமக்குள் ஏது இனபேதம்? அகண்ட இந்துஸ்தான்மே நமது இலட்சியம். நாடு துண்டாடப்படக்கூடாது. தனித்தனி இனம் என்ற உணர்ச்சியும், தனிநாடு கேட்கும் போக்கும் கூடாது” என்ற பொதுப் பாடலிலே, இதுவரை, பாஞ்சாலத்து வீரமாயினாரும், சீக்கியர்களும் கலந்து கொண்டிருந்தனர். பாகிஸ்தானுக்கு எங்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோம், என்று கூறினர்.

இன்று! சீக்கியர், “நாங்கள் ஓர் தனிஇனம்—எங்களுக்குத் தனிநாடு தேவை” என்று கூறி விட்டனர். இந்தியா இந்தியருக்கு—அகண்ட இந்துஸ்தான்—நாடு துண்டாடப்படக்கூடாது என்ற பேச்சு, சீக்கியருக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை. இதற்காகக் காங்கிரஸ் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசையும் பலனளிக்கவில்லை. அகண்ட இந்துஸ்தான்த் திலே, இருக்க, இஸ்லாமியர் மட்டுமல்ல சீக்கியரும் சம்மதிக்கவில்லை. சீக்கியர், தனிநாடு கேட்கின்றனர்

“சீக்கியமார்க்கம், கலாசாரம், பழக்க வழக்கங்கள், சமயமியாதை, சுதந்திரம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள சீக்கியர்களுக்குத் தனியாட்சி உரிமையுள்ள தனிநாடு தேவை, சீக்கியர் தனி இனம்” என்ற கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசினதுடன், சீக்கியருக்குத் தனிநாடு தேவை, என்ற தீர்மானத்தையும் நிறைவேற்றினார், சீக்கியர் மாநாட்டுத்தலைவர், ஜமேதார், மோக்சிசி.

மாநாடு, லாகூரில், மார்ச் 9-ந்தேதி நடைபெற்றது. தனிநாடு தேவை என்ற தீர்மானம் ஏக மனதாக நிறைவேற்றப் பட்டது. இந்தக் கோரிக்கையை, இவ்ருவா இருக்கும் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகளிடம் வற்புறுத்துவது, என்றும் தீர்மானிக்கப் பட்டது. எந்த லாகூரில், பாகிஸ்தான் தேவை என்று தீர்மானிக்கப்பட்டதோ, அதே இடத்திலே சீக்கியஸ்தானம்தேவை என்று இப்போது தீர்மானிக்கப் பட்டது.

பத்துக்கோடிபேர், முஸ்லிம்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு ஒருநாடு தேவை, என்று கேட்டனர்—கேலிசெய்தனர் — கண்டித்தனர்—இதேசீக்கியர்கள்.

சீக்கியர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 40-இலட்சம்! இவர்கள் இன்று தனி நாடுகேட்கின்றனர்.

“இஸ்லாமிய, மதம், கலாச்சாரம், பழக்க வழக்கங்கள், தனியானவை, அவை தனி ஆட்சியின் மூலமாகத்தான் பாதுகாக்கப்படமுடியும், எனவே, நாங்கள் பெருவாரியாக உள்ள மாகாணங்களைத் தொகுத்துத் தனிநாடு என்றமைத்துத் தாருங்கள்” என்று முஸ்லிம்கள் கேட்டனர்; அதுதவறு என்று கண்டித்தனர் இந்துக்கள்; அந்தக் கண்டனத்திலே, தமது ‘குரூஸ்’யும் உதவிக்குத்தந்தனர் சீக்கியர். இன்றோ, நாங்கள் தனிஇனம். எங்கள் மதகலாச்சார வாழ்வுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும்; அதற்குத் தனிநாடு தேவை, என்று சீக்கியரே கூறுகின்றனர்.

40-இலட்சம் சீக்கியருக்கு, இந்த உணர்ச்சியும், அக்கரையும், சமயமியாதையும் இருக்கும் போது 4-கோடி திராவிடரும்பத்தகோடிமுஸ்லிமும், உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டுத் தனிநாடுகேட்பது எந்த விதத்திலே தவறு?

முஸ்லிம்கள், பாகிஸ்தான் கேட்கின்றனரே, என்ற கோபத்தால், சீக்கியர் இது போல் பேசுகின்றனர்; சீக்கியரும் கேட்

கின்றனர்; இனி, கண்டவர்களும் கேட்பார்கள்; இப்படித்தனிநாடு கேட்டவர்களுக்கெல்லாம், சரி, சரி, எவ்வுகூறிக் கொண்டே போனால், இந்தியா என்ன ஆகும்? சிறுசிறு துண்டுகளாகி விடுமே, என்ற பயமூட்டும் பேச்சைக் கூறுவதற்காகவே, சீக்கியஸ்தானம் கேட்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டகூடும். அதாவது, பாகிஸ்தான், திராவிடஸ்தான் கோரிக்கைகளைத் தாக்குவதற்கு, சீக்கியஸ்தான் கோரிக்கையையேகூட ஒரு கருவியாகக் காங்கிரசார் உபயோகிக்கக் கூடும். அது பலன் தருமா என்பது கிடக்கட்டும்; தனி இனம் என்ற உணர்ச்சியும், தனிநாடு தேவை என்ற வேட்கையும், தேசத்துரோகிகள், பிரிட்டிஷ்கூலிச்—ஏகாதிபத்தியதாசர்கள், ஆகியோருக்கு—ஏற்பட்டுள்ள பித்தம் என்று கூறினர். காங்கிரசை ஆதரித்தும், லீகை எதிர்த்தும் வந்த வீர ராய்காரம் சீக்கியரும், தனி இனம், ஆகவே தனிநாடு தேவை என்பதைப் பேசுவதால், அவர்களுக்கும் இனி அந்தப்பட்டியிலே முதலில் காங்கிரசார் பொறிக்கவேண்டும். பட்டி, வளருகிறது!

“பிரிட்டிஷ் மந்திரிகளிடம், சீக்கியர் கோரிக்கையைக் கூறி, முஸ்லிம், திராவிடர் மட்டுமல்ல சீக்கியரும், தனி நாடு கேட்கின்றனர் இவ்விதம் பலபேர் கேட்பதால், ஒருவருக்குக் கொடுத்து மற்ருவருக்குக் கொடுத்து முடியுமா, ஆகவே ‘தனி நாடு’ கொடுப்பது என்ற திட்டமே கிடையாது என்று தெரிவித்துவிடுக என்று காங்கிரசார் கூறக்கூடும். பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள், என்ன முடிவு செய்கிறார்களோ, அதுவேதான் கடைசி முடிவு என்பதில்லை!

“தனி நாடுகள்” கேட்பவர்கள் தேசத்துரோகிகள், என்ற பொதுமொழி பொய்யாக்கப்பட்டுவிட்டது. அதுதான், சீக்கியர் தனிநாடு கேட்பதனால் விளையும் முதல்பயன்.

‘தனி நாடு’ கேட்கும் உரிமை யாருக்கும் இருக்கிறது; தனி இனம் எனும் உணர்ச்சி எழுந்தால், தனி நாடுகேட்கத்தான் செய்வார்கள், என்ற அடிப்படை உண்மையை, லாகூரில் கூடிய சீக்கியர் மாநாடு தெரிவித்து விட்டது. இதுவும் முக்கியமான பலனளிக்கும்.

பிறகு ‘தனி நாடு’ நிர்வகிக்கும் வகை அதற்கெற்ற மக்கள் எண்ணிக்கை, நாட்டு வளம், என்பனபோன்ற பிரச்சனைகள் உள்ளன. அவைகளை ஆராய்ந்த பிறகே தனி நாடு கோரிக்கைக்கு யாரும் சம்மதிக்க முடியும். அந்த முறையிலே பார்த்தால், பாகிஸ்தான் கேட்கும் முஸ்லிம்கள் பத்துக்கோடி, சீக்கியஸ்தான் கேட்பவர்கள் 40 இலட்சம்! பாகிஸ்தான் கேட்பவர்கள், எல்லாம் புறத்திலிருந்து அசாம்வரையிலே, பெருவாரியான மக்கள், சீக்கியரோ, பாஞ்சால மாகாணம் ஒன்றில் மட்டுமே உள்ளவர், அங்கேயும் அவர்கள் சிறுபான்மையினரே எண்ணிக்கையில். ஒரு மாகாணத்தில் சிறுபான்மையினராக உள்ளவர்கள் தனிநாடு கேட்பது நியாயமா? என்பது யோசிக்கப்படவேண்டிய விஷயம்.

இந்திய உபகண்டத்தில் 40 கோடி மக்கள், இதிலே 10 கோடி முஸ்லிம்கள் சீக்கியர் 40 இலட்சம்.

பாஞ்சாலத்தில் சீக்கியர் இருக்கும் அளவுக்கு, பாகிஸ்தானில் சேர்க்கப்

WANTED

Candidates for undergoing training in the Y. M. C. A. College of Physical Education Saidapet Minimum Educational qualification S. S. L. C. (Eligible) Applications furnishing caste age qualification etc, should reach the undersigned on or before 31-3-1946. Candidates with good Physique alone need apply. Preference will be given to Secondary grade trained candidates

Chinglepet Dt. Board Office,
Saidapet, 12-3-1946

Sd T. Shunmugam,
President.

திறந்த மடல்

காமகோடி சங்கராச்சாரியார்,
கும்பகோணம்.

பார்ப்பன ரூபவே!

தங்கள் சேலத்தில் நடைபெற்ற பார்ப்பன மாநாட்டுக்கு வாழ்த்துக் கூறியிருக்கும் செய்தியில், பிராமணனையும், பசுவையும் காட்பாற்ற வேண்டியதே ஒவ்வொரு இந்துவின், இந்து மதத்தின் தாமஸ் என்ற குறிப்பிட்டிருக்கின்றீர்கள். தங்கள் இவ்வாறு வெளிப்படையாகக் கூறியதற்கு வணக்கம். இத்தமதம்பார்ப்பன சமுதாயத்தின் வாழ்விற்றமட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதால்தான் இந்நாட்டின் பழக்குமக்களும், இந்நாட்டை ஆண்டுவந்த, இந்நாட்டுக்கு உரிமையைய திராவிட இனம் அந்த இந்து மதத்திலிருந்து விடுபட்டுத் திராவிட இனப்போராட்டத்தை நடத்திவருகின்றது தலைவர் பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமி அவர்கள் வகுத்துள்ள திட்டத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு.

தலிர், இத்தமதம் என்பதும் இந்திய நாடு என்பதும் இந்நாட்டுக்குப் பிழைக்க வந்த சிறு சுயநலகூட்டமாகிய தங்களின் பார்ப்பன ஜாதியினரின் சூழ்ச்சியேயாகும்.

எனவே இனி எவ்வகையிலும், அதாவது திருவாகூட்டி திராவிடப்போர்த்து ஆயிரத்தெட்டு வி. பி. கள் வந்ததோன் கொடுத்த இத்தமதத்தை திராவிடகூட்டிப் பிழைத்தவைக்க முயற்சிசெய்தாலும் திராவிடனின் தோள்வலிகையிடம் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இதை உணர்ந்தே தான் தலைமை வந்த சர். வி. பி. ராமசாமி அய்யருக்கூட இந்நாட்டில் பிராமணர்கள் யூதர்கள் போன்றவென்பபுகின்றனர் என்று ஒலியிட்டிருக்கிறார். ஆனால் உண்மையிலேயே அந்த நிலை இன்றுபார்ப்பனருக்கு இல்லையெனினும் பாக்ஷியர்கள் இந்நாட்டைவிட்டு வெளியேறியதும், பார்ப்பனர்கள் அவ்விதம் நடத்தப்படுவார்களென்பதை உணர்ந்தே சர். வி. பி. கூறியிருக்கிறார்.

அவ்வித நிலைமை பார்ப்பனர்களுக்கு வராதிருக்கவேண்டியமாயின் வெள்ளையனே வெளியேறு என்று கூறிக் கொண்டிருப்பதோடு வெள்ளையர்களுடன் அவர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உதவிவந்த பார்ப்பனியமும் வெளியேறியேவதுதான் நேர்மையும் ஒழுங்குமாகும். அதைவிடுத்து வி. பி. கள் நிலைமையில் மாநாடுகள் கூட்டி விடுவதால்புடும் பயன் ஒன்றுமில்லை. அவ்வது திராவிட ஆட்சிமன்றத் தலைவர்களால் கொடுக்கப்படும் உரிமைகளுடன் வெள்ளையனாக இத்தகைய இந்நாட்டில்வாழலாம். இனியும் இத்தகையதொன்றை மற்ற இனத்தவர்கள் உணரக்கூடாது என்று தங்களைப் போன்றவர் தர்மோபதேசம் செய்யமுன் வருவது வீண்வேலியே யாகும். தங்களின் இத்தமத தர்மத்தின் உயர்வை வெள்ளையனாகும் பழையபடி சித்தாதிக் காரியோத்திரருத் தங்களின் “கும்பகோடி” சென்ற செய்தகொள்ளுங்கள் திராவிடகூட்டில் இனி ஆரிய மதமும், மதந்தாபன்களும் — குருக்களும், ஆசாரியர்களும், சாஸ்திரம், மதம், கோயில், கடவுள், உயர்ஜாதி என்ற போல வாழ்த்தலா முடியவே முடியாத என்பதைத்தாம்களும், தங்களுடைய சிஷ்ய கோடிகளும், தங்களின் வருப்பாரும் உணர்ந்து அதற்கேற்ப நடவடிக்.

கூத்தரன்.

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

திருமணம்

செஞ்சி சத்தியமங்கலம் அ. மகாதேவ நாயக அம்மையாருக்கும் தஞ்சை குற்றலம் தோழர் ப. சுப்பராயருக்கும் வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் நடைபெற்றது அதன் ரூபரார்த்தமாக குடியரசு, திராவிட நாடு, சர்க்கோட்டை சமதர்ம வாசக சாலைக்கு தலா ஒரு ரூபாய் அனுப்பப் பட்டது.

ஜெயராமகாயகத்திலேகியத்தைச் சாப்பிடுங்கள்
தலைவரி, மயக்கம், வாந்தி, செஞ்சுவரி,
வயிற்று வலி, புளித்தேப்பம், வயிற்றுப்பிச்சம்,
தடல்வாகும், இடுப்பு வலி, மூலநோய்,
கைவகைப்போக்கிமுலத்தைச்சுகமாய்ப்பிரிக்கும்

அற்புத சஞ்சீவி

ஜெயராம காயகத்திலேகியம்

1-சேர் கு. 4. 2-சேர் கு. 2-2-0.

வி. பி. பி. வேத.

ஜெயராம வைத்தியசாலை,

28, காலிவாசாதி தெரு, கும்பகோணம்.

எமது சோல் ஏஜன்ட்:—

M. E. அப்துல் ரகிமான் சாகிபு, புகைபிவி விபாபாரம்.

பெரிய கடைவீதி, திருவண்ணாமலை.

தோழர்களுக்கு

இப்போது எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் உடல் நலக்குறைவு, இன்னும் சிறிது காலத்துக்கு வெளியூர்போக முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால், மதுரை, தென்னாற்காடு ஆகியவட்டாரங்களில் இருந்து வந்த அழைப்பையும், மற்றும்தோழர்களின் அழைப்பையும் உடனே நிறைவேற்றவைக்க முடியாமலிருப்பதால் மன்னிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அண்ணாதுரை

திராவிட நாடு

சுதேச 17-3-46 ஞாயிறு

தங்கவயலில்

தங்கம் விளையும் வயல், அங்கு தரித்திரம் தாண்டவமாடுகிறது, தொழிலாளர் உலகில். மிகவும் முற்போக்கானது என்று பெயர் பெற்றுள்ள மைசூர் சமஸ்தானம், கோலார் தங்கச் சுரங்கத்தை ஒரு வெள்ளைக்காரக் கம்பெனியிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, தன் வலையில் கணிச்சமான பலன் பெற்றுக் கொண்டு, சுரங்கத் தொழிலாளர்களைக் கம்பெனி எந்த விதமாக வேலும் நடத்திக்கொள்ளாட்டும் என்று கவலையற்றுக் கிடக்கிறது. வெள்ளை முதலாளிகளுக்குக் கோலார் இலாபவேட்டைக்காடாகி விட்டது, தொழிலாளர் வாழ்வு, பரிதாபமாகிவிட்டது. அந்தத்தொழிலாளரில் முக்கால்வாசிப்பேர் தமிழர், பழங்குடி மக்கள். பல ஆயிரம் அடி, பூமிக்கு அடியே சென்று, தங்கத்தை வெட்டி எடுத்துக் கொண்டுவந்து முதலாளியிடம் கொடுத்துவிட்டு, தரித்திரத்தாற்போக்கப்பட்ட வாழ்க்கையிலே அந்தத் தோழர்கள் உள்ளனர். கம்பெனிக்குப் பல கோடி ரூபாய் இலாபம். மைசூர் சமஸ்தானம் இதிலே ஆண்டு தோறும் இரண்டுகோடி ரூபாய்க்கு மேல் பெற்றுக்கொள்கிறது. தன் வயிறு நிரம்பியதும், சமஸ்தானம் திருப்தி அடைந்து தொழிலாளர்களைக் கம்பெனி எவ்விதமாகவேலும் நடத்திக் கொள்ளாட்டும் என்று விட்டுவிட்டது. தங்கங்களுக்குக் கூலி போதாது, என்ற கிளர்ச்சியைத் தொழிலாளர்கள், மிகச் சாந்தமான முறையிலே, பல நாட்களாக எடுத்துக் கூறிவந்தனர். தொழிலாளர்களிடையே ஒற்றுமையும் கட்டுப்பாடும் இருக்கிறது. கோலார் சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் மிகத் திறம்பட நடத்திக் காட்டும் இந்த வேலை நிறுத்தம், அவர்களின் மதிப்பை உயர்த்தியிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களின், வேலையின் தன்மையையும், அவர்களுக்குள்ள ஆபத்துகளையும், அறிந்தவர்கள் அனைவரும், அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது என்பதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். கம்பெனியாருக்குக் கவலை எல்லாம் இலாபத்தில். சமஸ்தானமோ, கம்பெனிக்குச் சுயராஜ்யம் கொடுத்து விட்டது. தன் அடிமையில் கை போடாத வரையிலே, நல்லது என்ற

எண்ணத்திலே, வருஷ வா ரியிலே கிடைக்கும் இரண்டு கோடியை இரும்புப் பெட்டியிலே வைத்துப் பூட்டுவதிலே மட்டுமே கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கிறது.

ஒருமாத காலமாக அந்தத்தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கின்றனர், என்றால்தினையாட்டல்ல. வேதனையுடன் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் உள்ளனர் என்று பொருள். எவ்வளவோ பேருடைய வாழ்வு நொருங்கிவிட்டிருக்கும். இவ்வளவு கஷ்டத்தையும் பொறுத்துக்கொண்டு இருக்க, கம்பெனி, தனக்கு முன்பு கிடைத்தது போல இலாபம் கிடைப்பதில்லை என்று கூறுகிறது. கோலார் தங்கச் சுரங்கத்தின் மூலம் அந்த வெள்ளைக்காரக்கம்பெனி கொழுத்த இலாபம் அடைந்ததை உலகம் நன்கு அறியும், அந்தச் சுரங்கத்திலே வேலை செய்த தால்தொழிலாளர்கள் கண்டபலன், தேய்ந்த உடல், நோய், உறுப்புக்களின் உருக்குலைவு முதலியன தான், அவர்களைக் கண்டாலே தெரியும். தொழிலாளர்கள் தங்கள் மாளிகையிலே உள்ள மூன்றுவதுமாடிக்குப் பனிங்குக்கல் அமைக்கப் பணம் கேட்கவில்லை! குடிசையில் படுத்து உறங்கும்போது, பசியால் சிறுகுடலைப் பெருங்குடல் தின்றுவிடாக படி தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவே, கூலி கொஞ்சம் கூட்டிக் கொடுக்கும்படி கேட்கிறார்கள். கோடி கோடியாக இலாபத்தைக் குவித்துக்கொண்ட கம்பெனியார், ஏழை அழுத கண்ணீரைச் சட்டை செய்வதாகக் காணோம். இவ்வளவுக்கும், தொழிலாளர்கள் கோரிக்கையை சுடேற்றுவதன் மூலம், கம்பெனிக்கு, மலைபோன்ற அளவு செலவும் இல்லை. அவர்கள் அடையும் இலாபத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், தொழிலாளர்கள் கேட்பது, மிகமிகக் குறைந்த அளவுதான். கோடி கோடியாக இலாபமடித்த கம்பெனியை, நாடி நரம்பு முறியப் பாடுபடும் நமது தமிழ்த் தொழிலாளர்கள், கூலி உயர்வு என்ற முறையிலே கேட்பதெல்லாம், கம்பெனிக்கு 5-இலட்ச ரூபாய் செலவு தான் ஆகும். இதற்கு மனமில்லை, கம்பெனிக்கு, சமஸ்தானமோ, கம்பெனிக்கு வக்கீல் வேலை செய்வதிலே காட்டுகிற அளவு ஆர்வத்தைத் தொழிலாளர் துயர் போக்கக் காட்டக் காணோம். ஒருமாத காலமாக, வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது, கம்பெனி அசைந்து கொடுக்கவில்லை, சமஸ்தானமோ, சட்டத்தையும் சமாதானத்தையும் நிலைநாட்டுவதிலே அக்கரை காட்டுகிறதே ஒழிய, ஒருமாதமாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் பட்டினியுடன் போராடி வேலையின்றி வேதனைப் படுகிறதே, இது, சமஸ்தானத்துக்கே கேவல மல்லவா என்று எண்ணக்கூடாது. உலகிலேயோ, மைசூர் சமஸ்தானத்துக்குப் பெரியமதிப்பு. இந்தியைப் பூண்டி, கோலார் தங்கவயல் வேலை நிறுத்தத்தின் பலனாக நிச்சயம் குறையும். என், மைசூர் சமஸ்தானம், பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சார்பிலே பாதுகாவலாக நின்று, கம்பெனியை ஒழுங்காக நடத்து கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தக் கூடாது! ஒரு சில துறைபாடுகளின் புன்கிரிப்புக்காக, பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களின், கண்ணீரைக் கண்டும் காணாததுபோல இருப்பதா? மைசூர் சமஸ்தானத்திலே, சுந்தனக்காடு உண்டு, மின்சார உற்பத்தியிலேயும் உண்டு, தொழில்வளம் உண்டு, தங்கம் விளையும் நாடு அது என்று உலகம் படிக்கிறது, மைசூரைப் பாராட்டுகிறது, ஆனால் அதே செய்தியுடன், மைசூரில் அமைப்பாடினியுடன் அவதப்பும் பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் உள்ளனர் என்பதையும் படிக்கால், உலகம் மைசூர் சமஸ்தானத்தைப்

பாராட்டவாசெய்யும்? மைசூர் சமஸ்தான நிர்வாகிகள், இதனைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். சமஸ்தானத்திலே, மன்னரின் மனமகிழ்ச்சிக்காகவும், பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டுக்காகவும் வளர்க்கப்படும் குதிரைகள், வேறுபல மிருகங்கள், பூந்தோட்டங்கள் ஆகியவைகளுக்குச் செலவிடப்படும் தொகையையிட, தங்கத்தை வெட்டி எடுத்துத்தரும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை, குறைவு! சமஸ்தானம் இதனை மறுதலாகாது. தொழிலாளரின் துயரைத் துடைக்க, விரைந்து முன்வர வேண்டும். அப்போதுதான், சமஸ்தான மன்னர், மக்களின் பாதுகாவலா இருக்கிறார் என்ற பெயர் பொருந்தும், இல்லையெல், இத்தகைய சமஸ்தானத்தின், ஏகாதிபத்யக் கண்ணாட்சிச் சாலையின் கொலுப்பெயர்மைகள், என்ற எண்ணம் உறுதிப்படும். மைசூர் தன் நல்ல பெயரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முன்வருதல் வேண்டும். தொழிலாளர் வாழ்க்கையிலே இப்படி வறுமைத் தேள் கொட்டும் படிச்செய்துவிட்டுப் பிறகு, அவர்களுக்கு அடங்குவதில்லை வேலை நிறுத்தம் செய்து தொழில் பெருக்கத்தை கெடுக்கிறார்கள் — கலவாம் செய்கிறார்கள் — என்று குறைகூறுவதும், சரியாகுமா? ஒருமாத காலமாக, வேலை நிறுத்த வேதனையைச் சகித்துக்கொண்ட தோழர்களின் மன உறுதியையும் பண்பையும் நாம் பாடப்பட்டோம். ஆனால் இந்த அப்பாதி என்றும் நிலவும் என்று சமஸ்தானம் எண்ணுவது ஏமாளித்தனமா? முடியும். பொறுமைக்கும் ஒருபாட்டிலே உண்டு. அதைத் தாண்டும் திறப்பற்றத்தைத் தொழிலாளருக்கு ஏற்படுத்தாது, அவர்களின் குறைவை வளிக்கவேண்டும். தளர்ச்சி செய்தால் இருக்கவே இருக்கிறது, குண்டு, என்று ஒருதுவதானால், அறிவு உலகம் அந்தப் போக்கைச் சண்டித்தே தீரும். கோலார் தங்கவயல் தோழர்களின் துயரைக்கேட்டுத் தமிழகம் மிகவும் மனம் வருந்துகிறது. ஆங்காங்கு உள்ள, திராவிட சமூகங்கள், கோலார் தங்கவயல் தோழர்களின் குறைவை நீக்கும்படி, மைசூர் சமஸ்தானத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். தீர்மானங்களைச் சமஸ்தானத்துக்கு அனுப்ப வேண்டும். தந்திகள், மைசூர் சமஸ்தானத்துக்கு அனுப்ப வேண்டும். பல்லாயிரக்கணக்கான அந்தப் பாட்டாளிகளின் பக்கத்திலே தமிழகம் நிற்கிறது என்பதைச் சமஸ்தானம் உணரும் படிச் செய்யவேண்டும்.

வேண்டுகோள்.

திருச்சி ஜில்லா திராவிட கழகங்களுக்கு, உணர்வுகளுக்கும்! உத்தியோகத்தில் இவ்வாண்டிற்கு 10,000 அங்கத்தினர்களும், ரூ. 5000 நிதியும் சேர்ப்பதென்றும் முடிவு செய்துள்ளோம்.

ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா திராவிட கழகங்களும் இவ்விஷயங்களுக்கு முயற்சி செய்து வெற்றி பெறமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

அங்கத்தினர் சேர்க்கும் விஷயத்தில் திருச்சி ஜில்லாதான் முதன்மையானது. பெடேவேண்டுமென் எல்லா திராவிட கழகங்களிலுள்ள காரியதரிசிகளை கேட்டுக்கொண்டு அங்கத்தினர்களைச் சேர்க்கும் விஷயத்தில் வேண்டுமவர்கள் தீர்மானம் விரைவில் எழுதி பெற்றுக் கொள்ளவும்.

சென்னை ஆண்டு அங்கத்தினர்களாக சேர்த்தவர்களும் இவ்வாண்டு புதிதாக அங்கத்தினராக சேர்ந்து கொள்ளவும்.

உணர்வு, } M. நடராஜன், }
15-3-46. } காரியதரிசி,

திருச்சி ஜில்லா திராவிட கழகம். தோழக்கல்லூர், சோமசம்பேட்டை P.O. திருச்சி.

திறந்த மடல்

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தோழர் நான்,

பார்ப்பனர் மாநாடு, சேலம்.

வ. க. தலைவரே!

தங்களை உரையில் பிறப்பின் காரணமாக கல்லூரிகளில் இடம் அளிக்க மறுக்கப்படுவது வருத்தத்தக்கது என்று கூறியிருக்கின்றீர்கள். இதை ஏன் வற்புறுத்தி கூறியிருக்கின்றீர் என்பது அனைவரும் அறிந்ததேயெனினும், இவ்வாண்டு கல்லூரிகளில் இடம் இல்லாததால் ஒரு சில பார்ப்பனர்களுக்கு மட்டும் இடம் இல்லாத ஒரு காரணத்திற்காக இவ்வாறு புலம்புகின்றீர், இது தகராறு என்று கூறுகின்றீர், ஆனால் இங்காட்டு பழங்குடி மக்களான தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார்ப்பனளிக்கூடம் சென்றாலோ அல்லது கல்வி கற்க வேண்டுமென்று மனத்தால் நினைப்பதோ பெரிய பாபமான காரியமாகும் என்று பார்ப்பனர்களால் "சாஸ்திரம்" எழுதி வைத்து அச்சமூகத்தினை மாக்களாக வஞ்சித்து வருகின்றீர்! இதைப்பற்றித் தங்கள் அறிவில் ஒன்றும் எட்டவில்லை போலும். இது பாபமான காரியமில்லையா? இதைப்பற்றி நீர் ஏன் இன்றையவரை கவலைப்படவில்லை. ஆரிய ஜாதி வெறி அவ்விதத் தன்மையாயிருந்தால், பின் ஏன் அந்த ஜாதியினரையுட்கள் போன்று பிற சமூகத்தினர் நடத்த முற்படமாட்டார்கள்! இது குற்றமும் ஆகாதே! தவிர தங்கள் உரையில் ஸர். வி. பி. யை சிறந்த தேசபக்தர் என்றும் கூறியிருக்கிறீர்கள். நிஜந்தானே "தேசத்தலைவர்" ஆகிய கார்திபாரா முட்டாளர் என்று கூறிய சர். வி. பி. க்கு தேசபக்தர் பட்டம் ஏன் கிடைக்காது? அவர்தான் பிளவியில் பார்ப்பனர் ஆச்சே? ஆகலு துரோகி ஆச்சாரியாருக்கு கார்திபார் ஆசீர்வாதமும் குற்றமற்ற காமராஜுக்கு கார்திபார் கடுஞ்சொல்லுந்தான் நியாயம் என்றிருக்கும்போது, சாதாரணமாக உங்களைப்போன்றாிடம் வேறு என்ன எதிர்பார்க்க முடியும்!

கூத்திரசன்.

சர். பி. டி. இராசன்,

சென்னை.

நாடுதேய வீரரே!

தங்கள் சென்ற ஞாயிறன்று சென்னை மெட்ரோபியல் மண்டபத்தில் சொற்பொழி வற்றுகையில், ஜஸ்டிஸ் கெட்சி இனி தேர்தலில் கலவாது, காங்கிரசிடமே அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பிரிட்டிஷார் வெளியேறி விட்டீர்கள் என்று கபர்தார் செய்திருக்கிறீர்கள்.

முட்டியின் குனிதல் என்பது பாவியருக்கும்—பார்ப்பனருக்கும் சொந்தம், தாங்களும் பரக்கியர்—பார்ப்பனியபத்தராக இருந்து வருவதால் அதே நிலை தங்களுக்கும் இன்றுவரை இருந்து வந்தது ஆச்சரியமல்ல. ஜஸ்டிஸ்கட்சித் தலைவர் பெரியார் அவர்களும் ஜஸ்டிஸ்கட்சியும் தேர்தலில் கலந்துகொள்ளவேண்டாம் என்று கூறியபோது, "பேட்டைகள்" போன்று டெல்லிசட்டசபைத்தேர்தலில் நின்று மூக்கறுப்பட்டு, இன்று "என்ன செய்வோம் நாள்" என்று முகாரி ராகத் திப்பாடுகின்றீர். பாபம் தங்கள் கோஷ்டியின் காரியத்தினை தங்களுக்கும் மீறி சென்னையில் ஒரு தொகுதிக்கு காமிரேஷன் செய்துவிட்டு, "சிதம்பர இராகசியம்" இராயப்பேட்டையில் டைபெற்ற பின்னர் வெற்றிகரமானவாப்பெற்றாராம்! அதுவரை அந்த அபேட்சருக்கு அதுவும் காரியதரிசியாயிருப்பவருக்குக் கட்சித்தலைவர் கட்டளைத்தேரியவில்லையாம், வாபஸ் வரங்கும்போது அந்தப்பேர்வழி விடுத்த அறிக்கையில், தலைவர் அறிக்கையின்படி வாபஸ் பெறுகிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார். ஒருகட்சிக்கு முக்கிய உயிர் காரியதரிசியேயாகும், ஆனால் உங்கள் கோஷ்டியின் காரியதரிசிக்கு, "சிதம்பர இராகசியம்" உயிர் என்று கூறுகின்றனர். இன்னும் இரண்டு நாட்கள் தங்கள் பேச்சை மதிக்காது ஏறபெயரால் தேர்தலுக்கு நிற்கிறார்கள். எவ்வேதானும் இன்னும் வினாக்கொள்கையில் உறுதியற்ற பேர்வழிகளை நம்பியிருப்பதைவிடுத்து தங்களும் வெற்றிகரமாக வாபஸ் பெற்றுத்திராவிடர் இயக்கத்தின் மணியாக விளங்கவேண்டுமென்று வார்டு ஜம்பத்தால் பயன் இல்லை.

கூத்திரசன்.

அலுவலகத்தில் வா தம்

திருவாரூர் சாந்தமூர்த்தி, பார்ப்பனரல்லாதார் இயக்கப்பற்றுள்ளவர். காங்கிரஸின் போக்கு பிடிக்காது என்ற அளவோடு இருப்பவரல்ல, ஏகாதிபத்ய எதிர்ப்பு நமது கட்சிக்குக் கூடாது என்ற மனப்பான்மை கொண்டவர். பார்ப்பனரல்லாதாருக்குப் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்யம் தேவையுமில்லை, அதனை எதிர்க்க வேண்டிய அவசியம், பார்ப்பனருக்கோ மற்றவர்களுக்கோ இருப்பதைவிட, நமக்கே அதிகம் என்ற நோக்கம் அவருக்குக் கிடையாது. அதாவது பழைய S. I. L. F. மனப்பான்மை. அவருக்குத் "திராவிட நாடு" கட்டந்தகிழமை வெளியிட்ட தலைங்கம், ஏகாதிபத்ய எதிர்ப்பு உணர்ச்சியுடன் இருப்பது கண்டு ஆச்சரியமும் அச்சமும் ஏற்பட்டு, அலுவலகம்வந்து வாதிட்டார். அந்த உரையாடலின் தொகுப்பு இது.

அவர் சற்றுக் கோபமாகவே இருந்தார்-வழக்கத்துக்கு மாறாக. நாளை வழக்கப்போலவே அவரை வாவேற்று உபசரித்தேன். கணத்தார், பேசப்போகிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். புயல்களும் பிறழ்!

"என்னதம்பி! இப்படி எழுதிவிட்டாயே?"

"எப்படி? எதை?"

"அதெல்லாம் இல்லை; எஷ்ஷன் வேண்டாம் என்று. சரி, சொல்லித் தொலை என்றோ. கட்சியின் பெயரும் மாறும் என்றிருந்ததெல்லாம் என்ன? போதாக்குறைக்குப் போனவாய், நீதிமயிற்சுகிறதெல்லாம் இருக்கிறதே, தையுமா சகித்துக் கொள்ளவேண்டு?"

"நானென்றும், சகித்துக் கொள்ளக்கூடாது ததைழுதவிலையே..."

"போது! போதுதம்பி! வெள்ளைக்காரனே வெளியேபோ! என்று தான் எழுதிவிட்டாயே!"

"ஓ! அதுவா? ஆமாம், ஏன், எழுதினால் என்ன? வெள்ளைக்காரன் வெளியே போகவேண்டியவன் தானே?"

"கோகிறவன் போகட்டுமப்பா, அதைநாப் ஏன் சொல்லவேண்டும்? காங்கிரசாரும் அதேபோலச் சொல்கிறார்கள், நாமும் அதையே சொன்னால், பிறகு நமது கட்சிக்குத் தாங்கிரசுக்கும் என்னதான் வித்யாசம்?"

"என்னித்தியாசம் இருக்கவேண்டும்? இந்த விஷயத்திலே இருக்கக் கூடாதே!"

"சரி, சரி, வெள்ளைக்காரனை ஒட்டிவிட்டு, அவன், ஆட்சியிலே உட்கார்ந்து கொள்ளவேண்டி, என்னென்னமோ காரியங்கள் செய்கிறான்; நீயும் கூடச் சேர்ந்து கொண்டு, வெள்ளைக்காரனை வெளியே போ என்று சொன்னால், புத்திக்கோரியாய் துக்கோ பொருத்தமா? வெள்ளைக்காரனை நீயும் சேர்ந்து ஒட்டிவிட்டு, பிறகு, காங்கிரஸ்காரன் ஆன ஆரம் ஏக்கட்டும். அப்போது தெரியப் போகிறது, உன்னைப்போன்றவர்களுக்கு"

"என்னதெரியப்போகிறது?"

"தம்பி! என் கோபத்தைக்கொருதே. வெள்ளைக்காரன் வெளியே போனதும், நம்மைக் கூப்பிட்டா ஆளச்சொல்வார்கள். அவன்தான் நாடு முழுவதையும் தன் வலியிலே போட்டுக் கொண்டானே, அந்தக் காங்கிரசான்தானே ஆளப்போகிறான். அவன் ஆள்வது நாம் அடங்கிக் கிடப்பது அதுதானே நடக்கும். அதற்குத்தானே நீயும் சேர்ந்து வெள்ளைக்காரனை ஒட்ட வேண்டுமென்றிருக்காய். இது என்ன புத்தி?"

"அண்ணா! ஆத்திரப்பட்டாதீர். வெள்ளைக்காரன் போனால் காங்கிர

சார் ஆள்வார்கள், நாம் ஆளப் போவதில்லை, என்று கூறுகிறீர், அது உண்மை; எனக்கும் அது தெரியும். ஆனால், வெள்ளைக்காரன் இருக்கிற இப்போதும், நாமா ஆள்கிறோம்? அவன் ஆள்கிறான், அவனைக்காங்கிரஸ்கட்சி இஷ்டப்படி ஆட்டிவைக்கிறது. நமக்கு இன்னும் ஆட்சி இல்லை, வெள்ளைக்காரன் போனபிறகும் கிடையாது; இதுவும் எனக்குத் தெரியும்"

"தெரிந்துதான், நீயும் வெள்ளைக்காரன் போகட்டும் என்கிறாயா?"

"தெரிந்துதான், சொல்கிறேன். பாங்கி ஆட்சிக்குப்பிறகு, இங்கு பார்ப்பன-பனியா கூட்டு ஆட்சி தான் நடக்கும்"

"மிகச்சந்தோஷம்! அந்த ஆட்சியிலே, நமக்கெல்லாம் நன்மை பிறக்கும் என்றும் சொல்லிவிடு."

"இல்லை! உங்களை நான் ஏமாற்றவில்லை, நானும் ஏமாந்து போகவில்லை, அந்த ஆட்சியிலே, நம்மைப் போன்ற எதிர்ப்புக் கட்சிகளுக்குக் கொடுமைகள் நிறைய இருக்கும். உதாரணமாக அந்த ஆட்சியிலே, ஆரியர் - திராவிடர் என்று பேசுவதே இராஜதேவதம் என்று கூறப்படலாம்! வடநாடு - தென்நாடு என்று பேசினால் தண்டனை தரப்படலாம்."

"பேஷ்! பேஷான் ஆட்சிதான். அதற்குதான் நாமும் சேர்ந்து "தவம்" செய்யவேண்டும் என்கிறாயா?"

"நமது கூட்டங்கள் தடுக்கப்படலாம், பத்திரிகைகள் பறிமுதலாகலாம்; திராவிட மாணவர்கழகம் கலைக்கப்படலாம்; சூப்பச்சட்டைப் படை சட்டவிரோதமான ஸ்தாபனம் என்று கலைக்கப்படலாம். எவ்வளவோ நடக்கும்"

"இவை எல்லாம், சந்தோஷச் செய்திகள்?"

"இனி நடக்க இருப்பவை, இனிப்போ, கசப்போ, அவாவர் மனப்பாங்கைப் பொறுத்திருக்கிறது."

"அந்தக் கஷ்டங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்காகவே, வெள்ளைக்காரனை விலைவாகப் பேராகச் சொல்கிறாய், அதுவாடாதம்பி! உன் யோசனை?"

"அண்ணா! காங்கிரஸ் ஆட்சி, நமது கொள்கைகளை சசுக்கத்தான் வேலை செய்யும். அதிலே இருந்து தப்ப முடிந்தால்தான், நமது கொள்கைகளுக்கே உரம் இருக்கிறது, உயிர் இருக்கிறது என்று பொருள் ஏற்படும். எதிர்ப்புச்சக்தி கிட்டே நெருங்காதபடி பார்த்துக்கொண்டு நாம் எத்தனை ஆண்டுகள் பேசினாலும் கொள்கை நிலைக்காது."

"அப்பீதயோசனையாக இருக்கிறதே?"

"ஒரு விபீதமும் இல்லை. விடுதலை இயக்கத்தின் அரிச்சுவடி நான் சொல்வது. காங்கிரஸ் ஆட்சி என்றால் பார்ப்பன-பனியா கூட்டு ஆட்சியாக இருக்கும், அந்த ஆட்சியிலே நாம் கொடுமைக்கு ஆளாவோம் என்பதற்குப் பயந்து, வெள்ளைக்கார ஆட்சி இங்கு இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுவது, நமது சுயமரியாதைக்கே கேடு தரும்."

"நாம் என்ன, என்றென்றுமாவெள்ளைக்கார ஆட்சி இருக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறோம். நமக்குப் பலம் பிறக்கும்வரையில், நமது இன

மக்களுக்கு ஆரிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை அடைய வேண்டும் என்ற தெளிவு ஏற்படும் வரை, அந்த வெள்ளைக்காரன் இருந்து கொள்கட்டும்."

"அதுதான், தவறு. அவன் இருப்பது, நமது பலத்துக்குமல்ல, பொது நீதிக்குமல்ல, நமக்கு உடையவர்கள் பார், ஊர்கற்றிகள் பார் என்பதைக் கண்டறிந்து அதன்படி ஆட்சிசெய்வதற்குமல்ல. வெள்ளைக்காரன் தாக்குபவன் துடையில் கயிறுதிரித்து இருக்கிறானெய்யாய் நீங்கள் எண்ணுவதுபோல, ஆரிய ஆதிக்கத்திலே சிக்கி நமது மக்கள் அழிந்துப்போகாததிடில்லை. வெள்ளைக்காரன் இருப்பதால் நமக்கு நன்மை கிடையாது, அவன் போய்விடுவதால் நஷ்டம் கிடையாது. அவன் போய்விட்டதும் ஏற்படுகாங்கிரசாட்சி சர்வாதிகாரம் செய்யுள். அதற்கு அத்தகைய சக்தியுள் உபத்யும் இருக்கிறது. அந்த ஆட்சியின் போது நமக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகா?"

"கஷ்டம் ஏற்படும் என்று தெரிந்து காங்கிரசாட்சி வரட்டும் என்கிறாயே?"

"காங்கிரசார் இப்போது, நாட்டு விடுதலை ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டவர்கள் என்றும், ஆதிக்க ஆசை அற்றவர்களென்றும் கூறுகின்றனர். வெள்ளையனை வெளியே ஒட்டுவதுதவிர வேறே இலட்சியமும் தமக்குப் பெரிது அல்ல என்று பேசுகின்றனர். இத்தகைய பிரசாரம் ஒருபுறம் நடக்க, மற்றோர் வகையாகவும் அவர்களே பேசுகின்றனர். அதாவது காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே நீதியும் நேர்மையும் கொண்டு விற்ப்புக்குமென்றும், ஏழை எளிதவர்க்கே இதம் செய்யப்படும் என்றும், முற்போக்கான கொள்கைகளுக்கு முதலிடம் தரப்படுமென்றும் கூறுகின்றனர். அவர்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டால்தானே, சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் உள்ள பேதத்தைப் பொதுமக்கள் தெரிந்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்? அவர்கள் இன்று சொல்வதற்கு நேர்மையாக, ஜாதி வெறியருக்கும் முதலாளிகட்கும் அந்த ஆட்சி வேலை செய்யத் தொடங்கினால், எதிர்பார்த்து நடைபெறக்காணோமே என்ற ஏக்கமும் கிணறு தோண்டப் பூதப்புறப்பட்டதே என்ற கலக்கமும், இந்த அவலட்சண ஆட்சியைக் காணவா நாம் இவ்வளவு பாடுபட்டோம் என்ற சஞ்சலமும், பொதுமக்களிடையே உண்டாகித்தரும். காங்கிரஸ்தனது பிரச்சார பலத்தைக் கொண்டு, இந்த மனோபாவம் பரவாதபடி தடை செய்யும், சர்வாதிகாரத்தைக் கொண்டு, எதிர்ப்புச்சக்தி உருவாகாமுன்பே அழிக்கவும் முயலும், அப்போதுதான், மக்கள், இதுதான் காங்கிரஸ் ஆட்சி என்று கேட்பர்; சோகத்துடன் மட்டுமல்ல, கொஞ்சம் கோபத்தடனும். கேட்டுவிட்டு, ஒரு முறை பெருமூச்சு விடுவர். ஏன்? இப்படித்தான், ஆட்சி இருக்கும் என்று திராவிட்கழகம் முன்பே சொல்லிக்கொண்டு வந்தது, நாம் வெள்ளைக்காரனை ஒட்டவதற்கு திராவிடர் கழகத்துக்கு விருப்பமில்லை, ஆகவே காங்கிரஸ் மீது வீண் அவதூறு கிளப்புபுகிறார்கள் என்று கருதினோம். அவர்கள்கொன்னததான் உண்மை என்று இப்போது தெரிகிறது, என்று கூறுவர்; கூறிவிட்டு, "நாம் பார்த்துப் பீடத்தில் ஏற்றி வைத்தோம் காங்கிரசை."

நமக்கு விரோதமாக நடக்கிறது இன்று. ஆகவே நமது தாதானையே அதனைக்கீழே தள்ளுவோம் என்று தணிவர், தணிந்ததும், திராவிடர் கழகத்திடம் அந்தப்பனியை ஒப்படைப்பர்."

"தம்பி! நீ கிண்கிறபடி, காங்கிரஸ் ஒரு தவறும் செய்யாவிட்டால்! உன் திட்டம் வெறும் கனவாகிடுமே?"

"காங்கிரசார் டிசம்பிலே அதைகைய கேடுகள் இல்லாவிட்டால், நான் கூறும் திட்டம் நடைபெறுதல்கிறீர்? அப்போது நீட்டம் தேவைப்படாது. கல்படி ஆண்டு வருவதானால், நமக்கு என்ன தொல்லை! சொன்னபடியின்றி, பனிய -பார்ப்பன கலாசுக்கேற்றபடி. நடந்தால், மகத்தான எதிர்ப்புச்சக்தி கிளம்பித்தீரும். எனவே தான், காங்கிரசாட்சி ஏற்பட்டதும் அதனடைய "இலட்சிய ஆட்சியிலே" என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம் என்றதான் கூறுகிறேன். காங்கிரசாட்சி வருவதற்குத்தான் வெள்ளைக்காரனை வெளியே போகச் சொல்கிறார்கள். நானும் அந்தக் காங்கிரசாட்சியின் போக்கும் துண்மையும் எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய ஒரு சந்தர்ப்பம் வேண்டும் என்பதற்காகவே வெள்ளைக்காரனே வெளியே போ, என்று கூறுகிறேன்."

"வாதம் சரிதான் பப்பா, ஆனால் வாய் அல்லவா நேரிடும், அந்தக் காங்கிரசார் ஆட்சிக்கு வந்தால்! கொடுமைகள் நடக்குமே!"

"நடந்தால், படத்தான் வேண்டும்"

"ஏனோ!"

"ஏனோ? கொள்கைக்காக, நமக்குச் சில கொள்கைகள் உண்டு. காங்கிரசாட்சியிலே, அந்தக் கொள்கையைக் கொண்ட நம்மைக் கொடுமைசெய்தால், நாம் அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும்."

"தொல்லைகள் தருவார்கள்"

"ஆமாம்! 144, 124, முதலிய செக்ஷன்கள், தடியடி தப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள், இன்று இல்லாத புதுச்சட்டங்கள் கூடத்தான் வரும். அந்தத்தாக்குதலை ஏற்றுக்கொள்ளத்தனிவுச் சம்மதமும் இருந்தால் மட்டுமே, நாம் கொள்கைகளைக் கொள்ளயோக்யமான உடையவர்கள். எதிர்ப்பும் அடக்குமுறையும் தோன்றமே என்று அஞ்சினால், நமக்குக் கொள்கைகள் கூடாது. நாம் வாய்க்கற்றவர்கள் என்று அர்த்தம். பெரியகயிற்றுச் சுருணியின் ஒருமுனையைப், பெரியதோர் மாதில் கட்டிவிட்டு, மற்றுமுனையை மத இடையில் கட்டிக்கொண்டு, தண்ணீரில் புர்த்து, நீச்சல் பழகலாம், ஆனால், கடைசியையிலே அதேமுறை இருக்கவேண்டுமென்றால் அதற்குப்பெயர் நீச்சல் அல்ல. பயங்கொள்ளித்தனம். அதுபோல, நமது கொள்கைகள், பலமான ஒரு ஆட்சி தாக்காதபடிப்பாதுகாப்பாக இருந்துகொண்டு, எத்தனை காலத்தான், அந்தக் கொள்கைகளை வளர்த்தாலும், வளராது. எதிர்ப்புக்கு இடையே உலவவேண்டும். ஜாலியன்வாலா, பகத்சிங்தாக்கு, குமரன்மணம், போன்ற எத்தனையோ கொடுமைகளைக் காங்கிரசார் அனுபவித்தனர். பல்லாயிரவர் சிறைபுருந்தனர். பலருடைய வாழ்வே சிதைந்தது. அவர்கள் உடலிலே உள்ள தழும்புகள், கொண்ட கொள்கைக்காகக் கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்கத்தயாராக இருந்த தீரர்கள் அவர்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டு

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

அலுவலகத்தில் வாதம்

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கின்றன. அதுபோல, நமது கொள்கைகளுக்காக, (அவர்கள் அன்னியரிடம் பட்டகஷ்டத்தைப்போல) நாம் அவர்கள் ஆட்சியிலே கஷ்டநஷ்டம் ஏற்கத்தயாராக இருக்க வேண்டும். நமது உடலிலும் தழும்புகள் ஏற்படவேண்டும். அதற்குத் தயாரில்லை என்றால் அண்ணா! நமக்கென்று கொள்கைகள் கூடாது, நமக்கு அத்தகைய யோக்கியதை இல்லை என்று பொருள்."

"எத்தனை காலத்துக்குக்கொடுமைகளை அனுபவிக்கவேண்டுமோ?"

"கொள்கையிலே உண்மையான பற்று இருந்தால், கொடுமை நேருடோ, அதன் தன்மை எப்படி இருக்குமோ, எவ்வளவு காலத்துக்கு அனுபவிக்கவேண்டுமோ என்ற கவலை கூடத் தோன்றக் கூடாது. 150 ஆண்டுகளாக, நாமும் அவர்களுள் சேர்ந்து அன்னிய ஆட்சியைச் சகித்துக்கொண்டோம். அவனுடைய ஆட்சியிலே, எவ்வளவோ தொல்லைகள் அனுபவித்தோம். அன்னியரிடம் 150 ஆண்டு பட்டகஷ்டம், துக்கம் மட்டுமல்ல, வெட்க காமானதுங்கூட! காங்கிரசாட்சியிலே, ஏன் ஒரு 15 வருடகாலம், நாம் கஷ்டநஷ்டத்தை ஏற்கத்தயாராகக்கூடாது? நாம் கொண்டுள்ள கொள்கையோ, வலுபெற்றிருப்பதை ந்துள்ள உண்மையை வெளிக்குக் கொண்டுவருவது, மக்கள் மனதிலே இருக்கும் மயக்கம்போக்கி, பாசுரீக்கிப்பிறகு மாண்புள்ள கோட்பாடுகளைப் புதுத்துவதாகும். தலைமுறை தலைமுறையாக இருந்து வரும் முறையை மாற்ற விரும்புகிறோம். அவதார புருஷர்களும் அரசர்க்கரசர்களும் ஆகாது என்று கைவிட்டதை நாம் சாதிக்கக்கூடிய கிறோம். அண்ணா! இவ்வளவு மகத்தான காரியத்தை நாம், உடலில் தழும்பே பெறாமல் சாதித்து விட முடியுமா?"

"அப்படியானால்....."

"நாம், காங்கிரசாட்சிக்குத்தயாராகவேண்டும். அதன் 'கட்சிப்' தர்பாருக்கிடையேதான் உலாவவேண்டும். ஆனால் ஒன்று தெரிந்தகொள்ளுங்கள். நாம் நமது கொள்கைமேலே உறுதி காட்டினால், எம்மிது நடத்தப்படும் ஒவ்வொரு தாக்குதலின்போதும், காங்கிரசின் படைவரிசையில் ஒவ்வொரு பிளவு ஏற்பட்டு, நமது அணிவகுப்புக்குப் புதுப்புது வீரர்கள் வந்து சேர்ந்த வண்ணம் இருப்பர்"

"எப்படி?"

"இப்போது, நம்மைக் காங்கிரசு உள்ள திராவிடர் ஏகாதிபத்தியதாசர் என்று அழைக்கிறார்கள், நாம் அவர்களை ஆரியதாசர் என்று அழைக்கிறோம் அல்லவா?"

ஆமாம்!"

"ஏகாதிபத்தியம் ஒழியவேண்டும். அதை ஒழிக்கக்கூடியவதாகக் காங்கிரஸ் கூறுகிறது, நாமும் ஆம்! அந்த ஏகாதிபத்தியம் ஒழித்ததான் வேண்டும் என்று கூறுவோம், அந்த ஏகாதிபத்தியம் ஒழிந்ததும், நாம் நமது கொள்கைகளை வலியுறுத்தும் போது, நம்மை அந்தச் சமயத்திலேயும், ஏகாதிபத்திய தாசர்கள் என்று கூறமுடியாதல்லவா? அந்தச் சமயத்திலே ஆரியதாசராக இருக்க இசைபவர் யாரார் என்பதை நாமு கண்டறிய நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிடும்."

"எவ்விதம்?"

"இப்போது நாம், எந்த முற்போக்கான, மக்கள் நன்மைக்கான திட்டத்தைக் கூறினாலும் வெள்ளைக்

காரனை ஒட்டுவது என்ற புகைப்படலத்தை ஏவி, நமது கொள்கைகளின் தன்மை, சரியாக மக்களுக்குப் புரியாதபடி செய்துவிடுகின்றனர். வெள்ளைக்காரனும் போய், நட்டுமக்களுக்கு வேதனைமட்டும் போகாமல், புதுவேதனையும் உண்டாக ஆரம்பித்தால், அதுபோது நாம் கூறும் திட்டங்களை எட்டி என்று கருதுபவர்களுங்கூட, கவனிக்கவும், பரிசீலனை செய்யவும், ஏற்கவும் தயாராவர். இப்போது காங்கிரசிலே உள்ள பெரும்பாலான தமிழர்கள், பார்ப்பன — பனியா ஆட்சிக்குச்சம்மதிக்கிறவர்கள் அல்ல. அது ஏற்படாது என்று நம்புகிறவர்கள் சிலர். அது ஏற்படுமானால், அதனை ஒழித்துவிடுவோம், என்று சூள் உரைப்போர் பலர். அவர்களின் எண்ணம், பனியா — பார்ப்பன ஆட்சிவரும் என்று அஞ்சி, அன்னியனை ஆளவிட்டு வைக்கக் கூடாது என்பதாகும். அன்னிய ஆட்சி ஒழிந்த பிறகு, அவர்களின்போக்கு, எப்படி இருக்கும் என்று எண்ணுகிறீர்கள்."

"எப்படி இருக்கும்?"

"பார்ப்பன — பனியா கூட்டாட்சியின் குலையை அறுப்பதாக இருக்கும். அதுபோது, நடைபெறும் பொதுக்கூட்டம் எப்படி இருக்கும் என்று எண்ணுகிறீர்கள், வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியத்தையே, விழ்த்திய நாங்கள் இந்த வேதைய ஆட்சியை வேறொழிச் செய்யவா முடியாது. எங்கள் இரத்தத்தைச் சிந்தி சுயராஜ்யம் பெற்றோம், அதனைச் சூழ்ச்சிக்காரர் சூறையாடுவதை நாம் சகிக்கமாட்டோம், என்று. வீரமுடிக்கம் செய்வர், இன்றுள்ள முத்துநகர்போன்றவர்கள் கூட. இவ்விதமான ஆட்சிதான் ஏற்படும் என்று நாங்கள் முன்பே எச்சரிக்கை செய்தோம் என்று நாம் கூறுவோம்"

"அவ்விதம் நடக்குமா?"

"நட்ச + வேண்டுமானால், நாம், வெறும் கொள்கையைப் பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களல்ல, ஆரிய ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கத்திட்டம்வகுப்பதிலேயே ஆயுட்காலத்தைச் செலவிட்டுக்கொண்டு, பேதமும்பிளவும் உள்ள சூழ்ச்சி நிலையைச் சாதகமாக்கிக்கொண்டு, வெள்ளைக்காரன் தன் பிடத்தின் ஆட்டத்தைச் சரிப்படுத்திக்கொள்ளச் செய்பவர்களல்ல, கொள்கைகளைப் பேசிவிட்டு ஆரியர் அனுபவிக்கும் பதவிகளைப் பெறுவதிலேமட்டும் கணவைப்பவர்களல்ல, கொள்கைக் காகத்தியாக உணர்ச்சியுடன்பணியுடைய கூடியவர்கள் என்பதைச் செயலில் நிரூபித்துக்காட்ட வேண்டும். அண்ணா! அன்னிய ஆட்சியை எதிர்ப்பதற்கு வேண்டிய தைரியத்தைவிட, இதற்குக் கொஞ்சம் அதிகமான தைரியம் வேண்டும்."

"தம்பி! எனக்குத்திகிலே உண்டாகிறதே நீ சொல்வதைக் கேட்டால்"

"ஆமாம் அண்ணா! அதனால்தான் வாலிபர்களைத் திராவிடர் கழகம் அழைக்கிறது."

என்னிடம் பேசுவந்தவர், கொஞ்ச நேரம் மௌனமாகவே உட்கார்ந்தார். பிறகு அவருக்குப் பளிச்சென ஒர் யோசனை உதயமாயிற்றுபோலும் துவக்கினார் பேச்சை.

"இப்படி எல்லாம் கூறும்போது, என், காங்கிரசிலே சேர்ந்துவிடக் கூடாது."

"சேர்ந்துவிட்டால், இந்தத்தனியான, தேவையான, நமது மக்களின் நலனுக்கான கொள்கைகளை எப்படி வலியுறுத்தமுடியும்? நாம் இவைகளைப் பார்ப்பிக் கொண்டிருந்

தால்தானே, இன்று வெள்ளைக்காரனை ஒட்டும் காரியத்தில் முன்புவேறு எதுவும் எங்கள் கண்களுக்குப் படாது என்று பேசுகிறவர்கள், கூடியவிரைவிலே, நமது கொள்கைகளின் அவசியத்தை உணரமுடியும்? நாம், வாய் மூடிக்கிடந்துவிட்டால், என்ன நடக்கும் தெரியுமா?"

"என்ன நடக்கும்?"

"திராவிடர் என்றோர் இனம் இருந்தது என்கூட அறியமுடியாதபடி ஏற்பட்டுவிடும். ஒருகதை சொல்கிறேன் கேட்கிறீரா?"

"கதையா?"

"பயப்படாதீர், நீண்ட கதையல்ல! கதைகூட அல்ல, கவிதை. பாரதிதாசன் எழுதிய 'விரத்தாய்' கவிதையைப் படித்திருக்கிறீரா? மணிபுரிமன்னன், மதுவுக்கு அடிமையானான்; சுவையைக்காட்டிச் சொக்கச் செய்தவன் சேனாதிபதி. விஜயராணி விழியில் நீர்பெருக, இந்த விபரீதத்தைக் கண்ணுற்றான். நாடு நலியக்கண்டான். இளவரசன், எட்டாண்டுப்பாலகன். அவனைச், சேனாதிபதி, காட்டிடை சில காவலருடன் விடுத்தான், கல்விபயிலாது, வீணாகவேண்டுமென்று. மன்னனோ சூடியன், பக்கோ சிறுவன், கல்வியிலான், இந்நிலையில் விஜயராணியும் அரண்மனையைவிட்டு எங்கோபோய்விட்டார்கள். சேனாதிபதி தன் சூழ்ச்சி பலித்தது என்று எண்ணி, மணிபுரிமன்னனாகத் துணிந்தான். பல நாட்டு மன்னர்களைச் சபையிலே கூட்டிவைத்து,

"மணிபுரியின் வேந்தனா!

மதுவையுண்டு

மளங்கெட்டுப் போய்விட்டான்!

விஜயராணி

நணியாத காமத்தால் வெளியே

சென்றாள்!

தனி இருந்த இளங்கோமான்

சுதர்மன் என்பார்

அணியாத அணியில்லை,

அமுதே உன்பான்

அருமையுடன் வளர்ந்து

வந்தும் கல்வியில்லை

பிண்போல அன்னவாப்பால்

தீயொழிக்கம்

பெருக்கதால் நாட்டினரும்

அமைச்சர் யாரும்

என்னை முடிநடுகேள்வர்."

என்று சேனாதிபதி கூறினான் மிகப்பணிவாக. மன்னனுக்கு மது தந்தவனும், இளவரசனைக் கல்வி யிலாதானாக ஏற்பாடு செய்ததும் அவனே. கூறுவானு அவ்விதம்! மேலும்.

"மணிமுடியை நான் புனைந்தால் உம்மைமீறேன் எந்தநாளும் செய்ந்நன்றி மறவேன் கண்டீர் என்னுட்சி நல்லாட்சியாயிருக்கும் என்று சேனாதிபதி உறுதி கூறினான். ஆனால் என்ன நடந்தது? இளவரசன் எங்கே? அவரைப் பார்க்கவேண்டும். பிறகு ஆட்சிக்கு அவர் தகுதியா இல்லையா என்று தெரிந்துகூறியாலும், என்மனம் லாதிபதிகள் கூறினர்.

கத்தியும் கேடயமும் தாங்கிக் கொண்டு, காளை, கிழவனொருவனுடன் சபையில் வந்தான். யார்? இளவரசன்!

"ஏடாகதர்மா! இவன் யார்

நரைக்கிழவன்!

கேடகமும் கத்தியும் ஏன்?

கேட்டொழியாதக்கவனே!"

என்று கேட்டான் சேனாதிபதி.

"என் நாட்டை நான் ஆள

ஏற்றகலையுதவும்

தேன்னுட்டுத்தீரர்; சேழந்தமிழர்

ஆசிரியர்.

என்று இளவரசன் பதிலித் தான்.

"உன்நாட்டை நீ ஆள ஒன்

னுமோ சொல்லா!"

என்று உறுதிமூன் சேனாதிபதி. "என்நாட்டை நான் ஆளவேன் என்னவாம் சந்தேகமில்லை"

என்றான் இளவரசன்: எதிர்த்த சேனாதிபதியை விழ்த்தினான். இதற்குள், கிழவன் கோலத்தைக்கலைத்து விட்டு விஜயராணி — வீரத்தாய் — நின்றான். சூழ்ச்சிக்காரன் என்மகனை வெறும் வீணாகக்க ஏற்பாடு செய்தான். நான் கிழவன் வேடத்தில் அடவி சென்று என்மகனைவீணாக்கினேன், விவேகியாக்கினேன், என்று வீரத்தாய், விஷயத்தை விளக்கினாள். வீரத்தாய்போன்றது திராவிடர் கழகம், இளவரசன் நிலை திராவிடவாலிபருக்கு. திராவிடப்பெரியவர்களோ, ஆரிய மது உண்டு கிடக்கின்றனர். இந்நிலையில் வீரத்தாய், அரண்மனைக்குள்ளிருந்து, அமளியில் ஈடுபட்டால் சேனாதிபதியின் காம் வலுவடையும், இளவரசனும் இறந்துபடுவான். என்வே வீரத்தாய் சேனாதிபதி கோலாகலமாக வாழ்வதுபற்றிக் கவலைகள் ளாமல், இளவரசனை வீரனாகும் காரியத்திலே ஈடுபட்டான். இளவரசன் வீரனானான் விழந்ததுகுதுக் காரன் ஆட்சி. அதுபோலவே, திராவிடர் கழகம் பணிபுரிய வேண்டுகிறது. அந்தப்பணியை, உடனடியாகப்பலன் கோராமலும், சேனாதிபதியின் கோலாகலம்போல் ஏற்படப்போகும் காங்கிரசாட்சியை வரவிடாது தடுக்கும் வீண்முயற்சியில் ஈடுபடாடலும், திராவிடரை வீரப்புதல்வராகும் காரியத்தில் ஈடுபடவேண்டும். அதன் பிறகு அமைக்கப்படும் ஆட்சியின்போது தான், அந்தவீர இளவரசன் கூறியதுபோல நாமும்,

"எல்லார்க்கும் தேசம், எல்லாருக்கும் உடைமை எலாம் எல்லார்க்கும் எல்லா உரிமை களும் ஆதகவே எல்லார்க்கும் கல்வி சுகாதாரம் வாய்ந்திருக்க எல்லார்க்கும் நல்ல இதயம் பொருந்திருக்க வல்லார்க்கும் மற்றுமுள்ள செல்வார்க்கும் நாட்டுடைமை வாய்க்காட்சி என்னும் மனப் பாள்மை போயொழிக்க வல்லார்க்கும் நல்ல நுதல் மாதர் எல்லார்க்கும் விடுதலையாம் என்றே மணிமுடி ஆர்ப்பீரே!"

என்று கூறமுடியும். அண்ணா! இது நமது இலட்சியம். இதனைப் பெறுவதற்காக, நாம் சரியானவிலை கொடுக்க வேண்டாமா?"

அவர், ஓரளவு திருப்தி அடைந்தார் என்றே நம்புகிறேன். ஏனெனில், அவர், "நான் சிந்திக்கிறேன். — நீ சொல்வது சரியாகத்தான் இருக்கும்போல் இருக்கிறது" என்று கூறிவிட்டு, அலுவலகத்தை விட்டுப்போனார்.

திருமணம்

ஆலத்தம்பாடி திராவிடர் கழக உறுப்பினர் தோழர் குஞ்சிதபாத்திற்கும் தோழியர் செல்வமணி அம்மைக்கும் 6-2-46ல் நடந்த வாழ்க்கை ஒப்பந்த நினைவாக ரூபா ஒன்று திராவிட நாடு வளர்ச்சிக்குத் தரப்பட்டது.

பொன்னாச்சி "பகுத்தறிவு நூல் நிலையம்" பொதுச் செயலாளர் தோழர் ம. தங்கவேல் அவர்கட்கும், தாராபுரம் திரு எ. ஞானசுந்தரம் அவர்கள் புதல்வி திருமதி ஜி. மகாலட்சுமிக்கும் 7-2-46ல் தாராபுரத்தில் தமிழ்த்திருமணம் நடந்தது.

6-2-1946 புதன்ன்று அருப்புக்கோட்டை தோழர் சங்கரலிங்கத்துக்கும் தோழியர் ருக்மணிக்கும் வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் கு. ஆ. முத்துநாடாரால் நடத்தப்பட்டது. ரூபா 2. மணநினைவாக 'திராவிடநாடு' வெளியீட்டிற்கு அளிக்கப்பட்டது.

சரக்கு நயம்

புது மர்தி

நவரங்கம்

பாலகிருஷ்ண நாயுடு கேள்
பெரிய பஜார் — திருத்தப்பள்ளம்

அதுதான், இரகசியம்!

குமாரராஜா சர். முத்தைய செட்டியார், காங்கிரஸ் வைரி. ஆனால் அவர், நாட்டுக்கோட்டை கைத்தார் தொகுதியில் போட்டியின்றித் தோற்றெடுக்கப்பட்டார். ஏன் காங்கிரஸ், அவருக்குப்பாதையைத் திறந்து வைத்தது? பயமா? பாசமா? தனவணிகர் குலத்திலே, அந்தத் தொகுதியிலே, குமாரராஜாவை எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய, காங்கிரஸ் அன்பர் ஒருவர்கூடக் கிடைக்கவில்லையா? என்ன இரகசியம்? என்று எல்லாக்கட்சியினரும் கேட்பர்.

ஜனவரி 13-ந்தேதி, திருச்சி "சிவாஜி" இதழில், தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாபற்றித் தீட்டப்பட்டுள்ள கட்டுரையில், அவருடைய தந்திரங்களை எடுத்துக் காட்டியதில்,

"செட்டியாருக்கு குமாரராஜாவையும் 'தாஜா' செய்து வைத்திருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். தனவணிகர் தொகுதியில் குமாரராஜாமுத்தையாசெட்டியாருக்குப் போட்டியாக, தக்காங்கிரஸ் சார்பில்தகுந்த ஆசாமியைப்போட வொட்டாமல் செய்து விடுவதாக ராஜாஜி அவருக்கு உறுதி அளித்திருப்பதாகவும் சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறது." என்றுகாணப்படுகிறது.

குமாரராஜா போட்டியின்றித் தோற்றெடுக்கப்பட்டதன் இரகசியம் இதுகாணோ?

ஏன்?

தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் காமராஜர், சட்டசபை அபேட்சகர்களைப் பொறுக்கும் கமிட்டியிலிருந்து, காந்தியாரின்கட்டுரையின்பயனாக விவகிக்கொண்டதும், தமிழ்நாட்டிலே கொதிப்பும் கண்டனமும் அமோகமாக இருந்தது. ஆச்சாரியாரை மட்டுமல்ல, காந்தியாரின் போக்கையேகூடக் கண்டிக்கவும், அவர் உபயோகித்த 'கிளிக்' என்றவார்த்தையை வாய்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்று துணிந்து கூறவும், அதுசம்பந்தமாகக் கூட்டங்கள், கடைஅடைப்பு, கண்டன வாழ்வுகள் நடத்தவும், வாய்ஸ் வாங்காவிட்டால், உண்ணாவிரதம் இருப்போம் என்று எச்சரிக்கவும், ஆச்சாரியாரைத்தாங்கும் 'கல்கி' பத்திரிகையைக் கொளுத்தவும், தமிழ்நாடு முன்வந்தது. ஆனால், அந்த தமிழ்நாடு, ஆச்சாரியார், கான்சுட்டபைத் தோற்றலுக்கு நிற்கப் போவதில்லை என்று அறிக்கைகொடுத்து, துறவறம்பூண்டபோது, அதைப் பற்றிச்சட்டையெய்யவில்லை, ஒரு சொட்டுக்கண்ணீர்சின்தவோ, ஐயோ பாவம் என்று அனுதாபப்படுவோ, அவர்விவகிவிடலாமா, அவர் விவகிவிட்டால் பிறகு அரசியல் காரியம் என்ன ஆவது என்று கேட்டேவோ, ஆனோகாணோ. சர்வ சாதாரணமான சம்பவங்களிலே ஒன்றாகிவிட்டது, ஆச்சாரியார் துறவுச்செய்தி. எந்த ஆச்சாரியாரை விட்டால், தமிழ்நாட்டுக்காங்கிரசை நடத்தும் திறமையுள்ள தலைவரே கிடைக்க மாட்டார்கள் என்று கூறிவந்தார் கனோ, அந்தஆச்சாரியார் விலகிக் கொண்டார், போனல்போகட்டும், போய்விட்டால் குடியா முழுதிப்போகும், போகாமல்என்னசெய்வார், கடைசியரை முயற்சிசெய்து பார்த்தார் முடியவில்லை, ஆகவேபோய்விட்டார், போனதுநல்லதுதான், முன்பே விலகி இருக்கவேண்டும், அதுதான் கேளரவம், தமிழகம் கழுத்தைப் பிடித்து வெளியேதள்ளும் வரையில் இருந்தார், அது அவருக்கு இழுக்கு, என்றுபலர் கூறவும், எழுதவும்செய்கிறார்கள். ஐயோ பாவம் என்றுகூற ஆள்இல்லை! ஏன்? தமிழர், எங்கு இருந்தாலும், பார்ப்பனர் ஆட்சியைக்கண்டிக்கவும், பார்ப்பனரின் சூழ்ச்சியை எதிர்க்கவும் துணிந்து விட்டனர். ஆச்சாரியாரின்தந்திரத்தையும், சம்பந்தி செல்வாக்கைக் கொண்டு சர்வாதிகாரம்செய்வதையும், சென்றமுறைசட்டசபையிலே மற்றக்காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களை நடத்திய போக்கையும், தமிழகம் சகித்தக்கொண்டது, சமயம்வாட்டும், ஆச்சாரியாருக்குச் சரியான பாடம் கற்பிக்கலாம் என்று. சமயமும் வந்தது, ஆச்சாரியாரும் தமது நிலைமை இவ்வளவுதான் என்பதை புறித்து கொள்ளச் செய்து விட்டனர்.

ஆச்சாரியார் மீண்டும், அரசியல் வானிலே தோன்றக்கூடும், மாகாணம் போனல்போகட்டும், டெல்லிக்குப் போகலாம் என்றும் எண்ணக்கூடும், அகில இந்தியக் காங்கிரசுக்குத் தலைவராகவும் கூடும், ஆனால், இனி எதுநடந்தாலும், ஆச்சாரியாரின் வாழ்கிலே இப்போது ஏற்பட்ட இந்தப் "பங்கு" மறையாது தமிழகம், பார்ப்பனியத்துக்குத் தலைவணங்க மறுக்கிறது என்பதற்கு இந்தச்சம்பவம் ஓர்எடுத்துக் காட்டு.

இந்தியன் டெயிலி மெயில்

சங்கப்பூரில் நடைபெறும் "தமிழ் முரசு" ஆசிரியர் தோழர் சாங்கபணி அவர்களால், இந்தியன் டெயிலி மெயில் என்ற ஆங்கில தினசரி ஒன்று நடத்தப்படுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். தூக்கிழக்கு நாடுகளிலே உள்ள தமிழரின் நல் வாழ்வைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட மேற்படி இதழ், தக்க பணியாற்றும் என்று நம்புகிறோம். போர்ப்புயல் அடங்கிவிட்டபோதிலும், வல்லரசுகளின், ராஜதந்திர வேட்டையும், ஆதிக்க நோக்கமும் மடியவில்லை. இந்த நிலையை மாற்றவும், உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் சுரண்டல்காரரின் பிடியிலிருந்து தப்பி, புதிய மலாய் நாடு மலாயும், இந்த இதழ் பாடுபடும் என்று ஆசிரியர் அறிவிக்கிறார். சீரியநோக்கம் கொண்ட இவ்விதழ் கோரிய பலன் தருவதற்கு, மக்கள் இதனை ஆதரிக்க வேண்டுகிறோம். இதழின் தனிப்பிரதி விலை பத்து சென்ட்.

அந்த ஆட்சி

முன்பு, ஆச்சாரியார்முதலமைச்சராக அமர்ந்து நடத்திய ஆட்சியை நாம் கண்டித்தபோது, காங்கிரசார், கோபித்து, தேசிய மந்திரி சபையைக் குறைகூறுவதா, கண்டிப்பதா, என்று வாகாடினர். சென்றகிழமை, திருச்சியில், காங்கிரஸ் சோஷியலிஸ்டு தலைவர் தோழர் அசோகமேத்தா, காங்கிரசின் சார்பிலே தோற்றல் பிரசாரம் செய்தார். அதுபோது, இம்முறை காங்கிரஸ்மந்திரிசபை, முன்பு இருந்ததுபோலப் பிற்போக்காக இராது என்று உறுதிசூறி, "ஓட்" கேட்டார். அன்று ஆச்சாரியார் மந்திரி சபையின் போக்கை நாம் கண்டித்தபோது, நெரித்த புருவத்துடன் இருந்தவர்களுள்லாம், தோழர் அசோகமேத்தா பழைய காங்கிரஸ் மந்திரிசபை பிற்போக்காக இருந்ததை ஒப்புக்கொண்டு பேசியதுகேட்டுத்தலையைத்தொங்க விட்டுக்கொண்டனர்.

"ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் நல்ல அறிவாளிதான். ஆனால் அவருடைய பிற்போக்கின் காரணமாக கவர்னர் களுக்கும் ஏகாதிபত্যத்துக்கும் நல்ல பிள்ளையாக இருக்கவிரும்பி ஆட்சி புரிந்ததால், 1942ல் நம் சகோதரர்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி உயிரும் துறக்க நேரிட்டது. அதுமாத்திரமல்ல. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபত্যத்தின் கொடியைப் பறக்கவிட்டு, அதற்குக் கீழே ஆட்சி புரிந்தார்கள்."

என்று தோழர் அசோகமேத்தா கூறினார். அன்று நடைபெற்ற ஆட்சியின் அவலட்சணத்துக்கு இதை விட வேறு என்ன இடிவேண்டும்! இந்தப் பூணூல் பூண்ட புதுமை. பூசாத தலைவருக்குக்கிடைத்தது.

வேண்டுகோள்

மன்னார்குடியிலுள்ள "திராவிட நாடு" வாசகர்களிடத்திலிருந்து சந்தாப் பாக்கியைச் செலுத்தாமல் இருப்பவர்கள், அன்புசூர்ந்து உடனே சந்தாப்பாக்கியைச் செலுத்திரேது பெற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கே. வி. ஜெயராம்

ஏஜண்டு

"திராவிடநாடு" மன்னார்குடி

சேலம் குகை

திராவிடர் கழகம்

சென்ற 24-2-46 தேதியன்று மாலை சேலம் குகையில் மாகாண திராவிட கழகக் கமிட்டி உறுப்பினர் தோழர் கே. ஜெயதீஸ் தலைமையில் நடந்த கூட்டத்தில் தோழர் ஆர். வி. ராஜாராமலிங்கம் அவர்களைத் தலைவராகக்கொண்ட திராவிடர் கழகம் அமைக்கப்பட்டது.

பிறப்பு

சென்னை, இரட்டைமலை ஜீனுவாசன் இளைவுக்கழக அங்கத்தினர் தோழர் நாராயணசாமி அவர்களுக்கு ஒரு ஆண்மகவு பிறந்ததன் நினைவாகத் "திராவிடநாடு" வளர்ச்சிக்கு ரூபா 1, தரப்பட்டது.

எங்கள் குற்றத்தை

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எட்டில் எவ்வளவோ இருக்கிறது அவைகளெல்லாம் உண்மையா? நடக்கும் காரியமா? நியாயமா? என்பதை நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். பழைய ஏடுகளிலும் பல தெய்வங்களிடமும் ரிஷி, மகாத்மா என்கிறவைகளில் நாம் எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கும் நம்மைப் புரோகிதன் பயமுறுத்திக்கொண்டே இருப்பான். அதற்குப் பயப்படுகிறவையிலும் சின்னத்தலை என்றே சொல்லுவார்கள். சுயமரியாதையை இழந்துகிற பதுதான் மரியாதை என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற வரையிலும் சின்னத்தலை, சின்னத்தலைதான்.

பார்ப்பனர்களுக்கு விதித்த ஆறு தொழில்களில் சங்கீதம் சேர்க்கப்படவில்லை. சங்கீதத் தொழில்செய்கிற பார்ப்பனனைப் பார்ப்பனத் தன்மை நீக்கி விடுகிறது. மேலும் அதிலேயே ஜீவனம் செய்கிறவன் பிஷ்டன் என்று பார்ப்பன தரும சாஸ்திரமான ஸ்மிருதிகள் சொல்லுகின்றன. சாஸ்திரத்தால் பார்ப்பனத்தன்மையிலிருந்து நீக்கப்பட்டுப் பிஷ்டனாக இருக்கும் பார்ப்பனச் சங்கீத வித்வான் ஒருசைவனை பார்ப்பன சுமார்த்த யுத்ததைப் பிரசன்ன பௌத்த ரிசிச்சுவாதம் என்று சொல்லும் தேசிகர் என்ற கூட்டத்து வித்வானைச் சூத்திரன் என்கிற கற்பனையால் குற்றம் சொல்லுவதானால், சைவர்களும், தேசிகர்களும், சைவ மடாதிபதிகளும் பார்ப்பனர்களைக் கைவாசகோட்டை அதிகாரிகளாக்கிக் கொண்டிருப்பதென்று தானே சொல்ல வேண்டும்.

கல்கி பத்திரிகையைக் கொளுத்தினார்களாம், தள்ளினார்களாம் என்று பத்திரிகையில் படித்தேன். அது அவர்கள் வெறுப்பைக்காட்டுவதற்கு. அதனால் விவகாரம்முடிவடையாது. படிக்கவேண்டும், புத்தியை விசாலப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி பொருள்சம்பாதித்தக்காப்பாற்றப் படவேண்டும். கோபத்தைக்குறைத்துச் சிந்தனைசக்தியை விருத்திசெய்யவேண்டும். நம்பேரில் கேட்ட எண்ணமுள்ளவர்கள், தாழ்த்தி நினைப்பவர்கள், நம்காரியங்களுக்குக் கெடுதல் செய்வார்கள். அதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு முகப்படவேண்டும். ஒன்றாகவேயிருக்கவேண்டும். ஆலோசனையில் பிளவு இருந்தாலும் அந்த ரங்கத்தில் பிளவு இருக்கக்கூடாது. நமக்குள் சில்லரைச்சண்டை, அற்பபகை, அற்பப் பெருமைகளுக்கெல்லாம் இதுவன்று காலம். சிறுதயவுக்காக நமக்குள் சண்டை போடும் காலம் போய்விட்டது. அவைகளைமறல்லாம் விட்டு ஒரு பெரும்முயற்சி செய்யும் காலம் வந்து விட்டது. அப்பொழுதுதான் திராவிடக்கொடியின்கீழ் இருந்து எல்லோரும் பெரிய தலையாயவாழ்வோம்.

அனுதாபம்

திருச்சி சிட்டி அமைச்சுரஸ் காரியதரிசி தோழர் தி. சு. மாணிக்கம் அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணை வியார் 28-2-46ல் சேலத்தில் இயற்கை எய்தியது தெரிந்து கிருஷ்ணன்நாடகசபையினர் தங்களின் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இறுதிக்கடன்

வைப்பூர்தி தோழர் R. பச்சையப்பன் அவர்களின் தாயார் இறுதிக்கடன் 30-1-46ல் புரோகிதமற்ற முறையில் நடந்ததை முன்னிட்டு ரூ. 1, திராவிடநாடு வளர்ச்சிக்கு அளிக்கப்பட்டது.

கிளி மார்க்
பட்டணம் பொடி.

நிறம் தாரம் மணத்தில் நிகரற்றது
இன்றே உங்கள் தேவைக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

எ.எஸ்.ராஜன் அண்டு கம்பெனி,
தபால்பெட்டி நெ.1155.
பழையவண்ணாரப்பேட்டை, சென்னை.